

- lectura obligatorie -

REPERCUSSIA

*

Activități L.S.G.-2002

Pag. 6 - 7

FACULTATIV

...apare când vrem noi!

EXEMPT

*

ROMESIZOGALICAHLL

Pag. 11

numărul 6 * anul II * martie 2003

Liga Studentilor din Universitatea "Dunărea de Jos" Galati - Mereu alături de tine!

Drogu în Campus

paginile 3 & 9

SUMAR

"Căsuța Noastră" Căminul 2
Un altfel de campus 2
Vitrina cu Linkuri 4

Soiuri de capitalism 4
Se redeschide CENTRUL... 5
Viitorul este al studenților de azi 8

Un absolvent celebru 10
IN MEMORIAM - Mihai Eminescu 11
la foaia, dă foaia 12

„CĂSUȚA NOASTRĂ” CĂMINUL

Putem numi sau nu căminele studențești *casă dulce casă*? Asta ne propunem să descoperim în materialul următor. Vom afla atât părerea unor fete de an terminal, cât și a unor fete de anul I, despre nivelul de trai în căminele Complexului Studențesc Alexandru Ioan Cuza.

În acest sens am discutat cu fetele de la camerele 220 și 419 din căminul G.

Mihaela, Camelia, Lăcrămioara și Genoveva sunt studente în anul IV la F.S.E.A. și locuiesc în căminul G, camera 220.

E viață acolo, îți spune un fost coleg de liceu când îți explici că tu stai la cămin; trebuie să se știe, totuși, că nu prea puteam să mă obișnuiesc cu nimic, camera, zgomotul ăsta, colegele mele. La început nici atât. Abia din semestrul doi am început să mă acomodez cu stresul acesta și cu faptul că tot timpul trebuie să împarți cu toată lumea câte ceva și nu ai liniște niciodată.

A fost cam greu la început, hei și acum mai este dar... (Lăcrămioara)

Pentru Genoveva însă, a fost mai brutal, ea era să treacă direct la fapte: *Ce făceam în anul I? Era să bat o colegă. Dar nu este nici una din cele cu care stau acum. Ele au rezistat. Este vorba de o colegă care a stat puțin cu noi, iar după acest incident a plecat.*

(Lăcrămioara): *Iar după ea, a mai venit o colegă așă de dulce, în schimb nu a vrut ea; a rezistat eroic doi ani de zile, apoi a plecat singurică și se uită pe geam din H acum la noi.*

Despre coala nu le întreb încă nimic, cred că nici nu vor să-mi spună ceva acum, sunt prea vesele ca să se gândească la ceva mai serios:

(Genoveva): *Ah! Cel mai frumos a fost atunci când am dat chef în fosta noastră cameră!*

(Lăcrămioara): *Da, atunci când ne-au aruncat băieții din D cu ouă în geam și, pentru că era în luna iulie, s-au clocit.*

S-au mai certat din când în când pentru curățenie, pentru liniște:

(Lăcrămioara): *Când Mihaela doarme și noi facem gălăgie se supără pe noi.*

Da! (Genoveva) Mihaela nu suportă gălăgia, Lăcrămioara nu suportă mizeria și (Cami) eu nu o

suport pe Geani...

Iar Geani nu are nici o problemă: *mie nu îmi place să se vorbească despre mine!*

Îmi este tare greu să înțeleg ce este pe caseta reportofonului, pentru că ceea ce se aude cel mai bine sunt râsetele fetelor și mai puțin comentariile lor. Au fost foarte vesele și au răs chiar și de lucrurile pentru care odinioară se certau.

Ceea ce nu am văzut în alte camere a fost o floare mare, pe care fetele o consideră mascota lor; au decis să o împartă între ele când vor termina facultatea. *La fel ne-am gândit și cu*

de cămin alături de alte două persoane: Lăcrămioara, Cami și Geani. Ele trei au încercat și nu pot să spună că au reușit întotdeauna. De multe ori, Lăcrămioara, care se afla de fapt în patul ei, se trezea pe jos, pentru că peste noapte ateriza și cea de-a treia, Geani, care se simțea exclusă.

Suntem personalități marcante, sau marcate, ale complexului (se poate observa acest lucru și în pat, conform exemplului de mai sus). Suntem destul de diferite și totuși nu am stat niciodată supărate. Ne-am înțeles, noi patru, din anul I. Iar dacă fata aceea a plecat, a fost pentru

trăit o astfel de experiență cu o colegă de-a lor, care nu a putut să supraviețuiască alături de ele, dar căreia îi este bine acolo unde este acum! Asta ca să nu credeți că acea fată a rămas fără cameră sau încă nu și-a găsit locul!

În formația actuală se pare că se înțeleg și sunt dispuse să facă, ca în orice cameră de cămin, compromisuri. Ancuța are o fire foarte agitată: *și-ți vine să-i arunci cu ceva, atunci când una dintre noi doarme și ea umblă ca o vijelie prin cameră, dar ne limităm doar la niște vorbe dureroase, de duh...*

Nu știu dacă a încercat și a reușit cineva performanța de a-și face un prieten din prima seară sau, mai bine, din prima zi de facultate. Una dintre ele a încercat și chiar a reușit, ba, mai mult, băiatul a avut onoarea de a o cunoaște dis-de-dimineață pe mama uneia dintre colegele ei, care, politicoasă, îi acordase spațiu micului intrus. În cunoștință de cauză, aș putea spune că norocul l-a lovit pe băiat atunci când, doar cu câteva minute înainte de a veni mama soacră, a dorit să plece pentru niscaiva treabă. Țăsta, da, noroc!

Ceea ce le convine și le avantajează foarte mult pe fete este că trei dintre ele, fiind la aceeași specializare și aceeași grupă, au același orar. Pornind de la acest detaliu, fetele își aduc aminte despre problemele pe care le-au avut în sesiune cu Veronica, căreia trebuie să-i invoci un motiv mult mai pluzibil decât un examen, ca să o poți trezi. *Ce și-e și cu somnul ăsta! Molipsitor mai e! Dar ce să-i faci, adaptabilitatea este absolut necesară într-o cameră de cămin!*

În afara faptului că totul este bine, cel puțin acum, fetele de anul I nu prea au cu ce să se laude; vor avea ele mai mult de povestit peste vreo trei ani de facultate.

și totuși este de menționat că și-au luat în serios sarcina de student, merg la discotecă, se duc la chefuri și, în concluzie, se distrează. Fetelor, aveți grijă să nu vă faceți prea tare de cap, dar nici prea puțin, iar în ceea ce privește coala, să vă mai duceți, așă, din când în când!

Ah! și încă ceva! Să nu îmi urmați sfatul!

Pe curând!

Oana Pașă

Altfel de Campus

Forlì, campusul studențesc al Universității din Bologna extensiunea... Forlì, Day One

Privesc timid spre clădirea cu două etaje care ar putea ușor să treacă drept o vilă de vacanță; cu o curte îngrijită, câțiva copaci, aceeași iarbă care în occident întotdeauna parcă e mai verde; doar cele două duzini de biciclete tăvălite la întâmplare și plăcuța de la intrare Studentato S. Anna îmi confirmă că aici sunt cazarii studenții.

La parter, nimic, doar un spațiu larg cu câteva fotolii și scrumiere și încăperea portarului. Etajul unu și doi respectă regula: hol îngrijit cu un rând de camere de o persoană pe stânga și duble pe dreapta... Halal camere spațioase cu baie și duș, mobilier modern, paturi întregi și neruginite, și dulapuri care te sfidează cu toate ușile întregi și fără zgârieturi. Fiecare etaj își are bucătăria proprie dotată până în dinți, de la cuptor cu microunde și plită electrică, până la furculițe și pahare. Studenții s-au obișnuit să facă cu rândul, câte doi seara, pentru a curăța bucătăria de-a fir a păr. Alături, o cameră de stocare unde fiecare își are vestiarul lui cu cheie și își pună spaghetele de la mama.

La demisol anomaliile continuă. Mașini de spălat automate (de astea s-au mai văzut), o sală de lectură mare și încăpătoare, luminoasă și cu aceleași dotări care sfidează tendința destructivă din perioada examenelor. Ușă laterală dă în sala computerelor; opt la număr de ultimă generație cu o imprimantă în capăt. Accesul la internet se face lejer, fiecare student cu propriul cont și parolă (foarte ușor de monitorizat). Puține persoane însă, vin, se documentează puțin și revin în sala de lectură. Tot confortul ăsta parcă îți dă un aer de cuminișenie ce ar contrazice conceptul de student.

Chiria însă e de 300-400 euro de cameră, preț la care majoritatea s-ar gândi mai mult de trei ori înainte să se încumete. Nu apuc să-mi termin zâmbetul de satisfacție că am găsit chichița până termin o împărțire... raportat la salariul minim de 1700 euro, procentul seamănă înspăimântător cu cel autohton. Să dăm vina pe administrator! La nici 200 de metri de cămin, un mini supermarket pare făcut pentru comoditatea studentului. Deodată o față familiară îți atrage atenția; o pigană așezată la intrare ridică spre clienți un carton măzgălit într-o italiană stălcită. O grimasă și întorci capul. Pi-e dor de casă?!

Cristi Mortu

Droguri în Campus

Totul începe doar cu un fum. Probabil ai mers la multe chefuri, mai ales dacă locuiești în campus. Când se încinge cheful, îți se întâmplă să vezi câte o persoană cu ochii atât de sticloși, încât ai senzația că nu poate fi doar de la nelipsitul stimulent *alcoholic* al chefurilor. Mai mult, apare câte un tip care îți oferă un generos un *fum*, o *șigară* sau o *pastilă*, gratis, așadar pentru că are el plăcerea ca tu să te simți mai bine. Se repetă figura cu gratis încă o dată sau poate de două ori, apoi ajungi să îi ceri tu, se rezolvă și de data asta, însă cu o mică diferență: îți cere bani, apoi ajungi să îi ceri din ce în ce mai des. Așadar, fără să îți dai seama, devii *dependent*. Este atât de simplu, încât nici nu aveam cum să scriu mai multe fraze. Mai greu este însă după, când îți dai seama că nu mai poți să trăiești fără, și așadar începi să furi, să vinzi din lucrurile personale, să te prostituezi etc. Să te lași este aproape imposibil: ani întregi de chinuri în centre de recuperare.

Efectele: inițial par plăcute, mai ales imediat după administrare, însă imediat după asta apar dureri inimaginabile.

Mie nu mi se poate întâmpla, asta spune oricine înainte de a ceda tentației primului fum, chiar și după, și așadar spus fiecare dependent înainte de a ceda stupidei tentații, iar regretele ulterioare sunt tardive.

Toate drogurile produc dependență! Unii consumatori începători se amănesc cu ideea că doar anumite droguri produc dependență, o idee complet falsă având în vedere că dependența psihologică este unul dintre cele mai importante aspecte ale dependenței de droguri, desigur nu este de neglijat nici dependența fizică care produce efecte imposibile de redat pe hârtie. Iată o listă cu principalele droguri, moduri de prezentare și efecte:

1. COCAINA: ARBUSTUL crește la temperaturi de 18-25 grade și are înălțimea de 1-1,5 m. Se cultivă în America de Sud și în prezent sunt 400-500.000 ha. cultivate.

MODURI DE PREZENTARE: **Tăiată**, în amestec cu alte substanțe pentru a atinge o puritate de 10-30% și împachetată în mici pachetele de hârtie sau aluminiu, sau paie termosudate. Are aspect de pudră cristalină albă ca zăpada.

MODURI DE ADMINISTRARE: - *sniffing* - prizare cu ajutorul unui pai.

- *speed ball* - injectabilă sub formă de soluție sau în amestec cu heroină sau morfinice.

- *free basing* - amestecarea cocainei cu un solvent sau alcool, încălzirea amestecului și inhalarea vaporilor degajați. Pericol de explozie!

- *pasta* sau *basuco* - estefumată în țările producătoare în amestec cu marijuana.

EFACTE: CĂUTATE: - excitant care înlătură efectele oboselii.

- la scurt timp după prizare (cca. 20 min.) induce stare de euforie, încredere în sine, mulțumire și o impresia unei capacități mărite a funcțiilor intelectuale.

- prin injectare, efectele apar după

20 sec. sub formă unei stări euforice.

NEFASTE: - pe termen scurt antrenează o stare de agitație și instabilitate, tulburări de judecată și de comportament: transpirații, dilatarea pupilelor. La doze puternice apar convulsii, paranoia, psihoze, pierderea greutății, grețuri.

- pe termen lung apar perforații ale mucoasei nazale, eczeme în jurul nărilor. Dependența psihică se instalează rapid.

DEPISTAREA CONSUMATORULUI:

- cei care prizează au nasul roșu afectat de cuperoză și eventual cu eczeme.

- cei care se injectează prezintă urme de înțepături ca heroinomanii.

- se pierde în greutate, fața este pală, amețeli, stări de vomă, excitabilitate, halucinații paranoice.

2. AMFETAMINELE: există sub mai multe forme și combinații: amfetamina, metametamina și dexametamina.

PREZENTARE: sunt sub formă de comprimate, capsule, pulbere albă, bej sau lichidă (soluție introdusă în capsule).

Amfetamine disponibile pe piața neagră:

- **O R T E N A L** (AMFETAMINA)

- **O R T E D R I N A** (AMFETAMINA)

- **B E N Z E D R I N A** (AMFETAMINA)

- **T O N E D R O N** (METAMFETAMINA)

- **M E T E D R I N A** (METAMFETAMINA)

- **M A X I T O N** (DEXAMFETAMINA)

MOD DE ADMINISTRARE: amfetaminele se consumă pe cale orală, prin inhalare prin prizare sau prin injecții intravenoase.

EFACTE: se urmărește prelungirea senzațiilor euforice, creșterea capacității fizice și psihice, o mai mare încredere în sine, o hiperactivitate motrică și sexuală. În cazul injectării intravenoase apare un flash violent odată cu încălzirea corpului.

NEDORITE: se dilată pupilele (mitriază). Apare în faza a doua o depresie ce incită la consum. Tulburări psihice, somnolență, probleme de alimentație, impulsuri agresive. Creează o dependență foarte puternică.

3. OPIUL: Substanță extrasă din scarificarea capsulei încă verzi a macului opiaceu.

COMPOZIȚIA CHIMICĂ: alături de minerale și apă, conține și alcaloizi cu structură chimică înrudită cu cea a morfinei.

- morfina (10%)

- codeina (1-3%) se obține prin procedee chimice plecând de la morfina

- tebaina (0.2%) cu structură chimică înrudită cu cea a papaverinei: (0.5-1%), cu structura chimică înrudită cu cea a noscapinei (3-8%)

MOD DE ADMINISTRARE:

- se îngerează ca atare sub formă de *decoct*

- se fumează cu pipă. Se confecționează o bobită mică de opiu

care se moale la flacăra, după care se pune într-o pipă specială. Pipa este adusă deasupra unei flăcări și se aspiră fumul care se degajă. Reziidul se numește *DROSS* și se păstrează pentru a fi folosit ulterior.

4. HEROINA sau diacetilmorfina (diamorfina); denumirea se datorează efectelor sale de *energie* și este un produs de semi-sinteză.

Se fabrică în prezent numai în laboratoare clandestine.

Sunt 4 sortimente de heroină, respectiv **HEROINA 1, 2, 3 și 4.**

- Primele două tipuri nu sunt căutate fiindcă au o concentrație mică de substanță activă.

- **HEROINA NR 3.** are o concentrație de până la 60% DIACETILMORFINĂ; se mai numește - **brown sugar**

- **Hong Kong Rocks**

- **Vogelfutter**

- **HEROINA NR 4.** are o concentrație ridicată de DIACETILMORFINĂ (60-95%). Această heroină este *tăiată* la toate nivelurile de vânzare cu diferite

substanțe chimice (manitol, lactoza, talc, bicarbonat, etc). Dozele vândute în stradă nu conțin mai mult de 5-85% diacetilmorfina. Are un gust amarui.

PREZENTARE: sub formă de pudră, mai mult sau mai puțin fină sau în amestec cu alte substanțe de culoare albă, bej sau brună.

MOD DE ADMINISTRARE: În special Heroina 3 - se prizează (*sniffing*) cu ajutorul unor dispozitive (tub de metal, plastic, carton rulat, paie de băut).

- se injectează (*shoot*) pe cale subcutanată, intravenoasă sau intramusculară. Drogul se injectează după ce se dizolvă într-o lingură de apă caldă. Se mai poate amesteca cu citrice sau oțet care ameliorează aciditatea heroinei. Injecțiile sunt practicate în brațe, în gambe, glezne, sub limbă.

EFACTE CĂUTATE: injecția provoacă imediat o reacție intensă de euforie (flash), după care urmează o stare de relaxare, destindere, senzații de căutare de sine, stare ce durează 2-6 ore. Aceste efecte sunt mai puțin puternice când este prizată sau fumată. Apare dependența fizică și psihică de la prima administrare.

EFACTE NEFASTE: se îngustează pupila (mioza), apar grețuri, încetinire a ritmului cardiac și creștere a temperaturii corpului.

Pe termen lung pot apărea tulburări intestinale, urinare, hepatită virală, pneumonii. Supradozarea poate fi fatală. În cazul lipsei de drog apare sevrajul care se manifestă prin secreție nazală, lacrimară, sudoripară, spasme, dureri musculare, diaree, deshidratare, crampe abdominale.

DEPISTAREA CONSUMATORILOR:

- seringă hipodermică, pipetă, ac de seringă

- *cooking spoon* - lingură cu mânerul îndoit înnegrită la foc

- înțepături de ace pe brațe, decolorarea pielii pe antebraț, îngălbenirea acesteia

- suspectul are un aer de somnolență, este necomunicativ, dezinteresat, are pupilele îngustate, ochii decolorați

- comportament irascibil, agitat, nervos

- înainte de injectare sunt alarmați, apar scurgeri nazale, dureri, mâncărimi, căscături, dilatarea pupilelor (simptome de sevraj)

5. CANABIS (MARIJUANA)

Cânepa poate fi adaptată. Inflorescențele, frunzele tocate formează iarba de canabis, care are aspect de tutun sau ceai, compusă din ramuri laterale, frunze și flori ale plantei, strivite și uscate. Orice plantă de cânepă conține THC.

Forme de prezentare: *Trabuc* sub formă de șigară pură.

Amestec sau shilom în amestec cu tutun

HAȘIȘ - RĂȘINĂ DE CANABIS se colectează prin strivirea plantei după care se adaugă liant (clei, ceară) comprimată în pâini sau turte cu următoarele culori:

- kaki-verzuie - **Maroc** - concentrație de 8-12%

- maro - **pământie-rosiatică Liban** 12-18%

- neagră **Pakistan, Afghanistan** 25-28%

ESENȚA DE CANABIS (ULEI DE HAȘIȘ) se obține din distilarea canabisului tocat, iar uleiul rezultat are concentrație 70%. Este o substanță vâscoasă de culoare neagră cu nuanțe verzui, densă, insolubilă.

MOD DE ADMINISTRARE

- **Joint** - șigări sau pipe mici speciale în amestec cu tutun sau pastă de coca.

- **Garja** - frunze tinere și vârfuri florifere ale plantei femelă, presate sau rulate într-o masă lipicioasă de culoare verde-închis sau brun-verzuie cu miros agreabil și gust

caracteristic.

- **Charasul** - rezina extrasă din vârfurile plantei femele. Apare ca pudră gri-albă din care se prepară pâini sau foi subțiri aproape transparente.

- **Bhang** - din frunzele cele mai bătrâne sau mai coapte ale plantei. Se fumează sau se fierbe în apă și prin adăugare de unt se formează un sirop. Prin ingerare, cantitatea de substanță ce trece în sânge este mai mică cu 4-6%.

- Uleiul - se udă o șigară care a fost găurită cu acul și apoi se îmbracă în altă hârtie

- se poate ingera

MOD DE PREZENTARE:

Exemple de forme în distribuția en-gros:

- săpunuri

- tălpi de 250 g

- plachete învelite în folie de plastic

- osetă-sac de pânză

- bidoane, cutii, conserve, sticle pentru ulei

Exemple en-detail:

- plicuri sau mici saci de plastic

- baghete de 2-5 g de rășină (hașiș) învelite în poleială sau celofan

- fiole mici cu esență (ulei)

EFACTE CĂUTATE

sunt 4 faze distincte:

- excitație, euforie

- confuzie mentală

- beatitudine

- depresie sau somn

6. L.S.D. - (DIETILAMIDA ACIDULUI DEXTRO-LISERGIC)

Nu se mai folosește în medicină și produsul provine numai din laboratoare clandestine.

MOD DE PREZENTARE:

- sub forma unui lichid incolor, in-sipid, inodor.

- pudră albă, casantă sub formă de mici pilule, sub formă de comprimate, albe sau colorate având conținut de 50 micrograme.

- poate fi conservat pe hârtie sugativă, timbre poștale, fluturași adezivi sau cuburi de zahăr.

- o doză obișnuită conține 100-200 micrograme.

EFACTE:

- *Flashback* - senzație de călătorie cu retrăirea efectelor unor experiențe anterioare. În acest moment consumatorul este foarte periculos și violent.

- creează halucinații în sensul unor viziuni și transformări ale obiectelor înconjurătoare.

!!!! și **codeina este considerată drog.** Evident că lista este mult mai mare, fără să mai pomenim de medicamentele speciale care se eliberează numai cureț și pentru care deținerea sau comercializarea fără prescrierea medicului se pedepsește, cum ar fi de exemplu banala Codeină.

...continuare în pagina 9

VITRINA cu LINK-URI

www.student.ro – site-ul Centrului de Navigație în Internet pentru studenți și O.N.G.-uri **STRONG**, localizat în incinta Casei de Cultură a Studenților din București. Structurat pe două teme principale, site-ul devine util prin informațiile despre viața studentescă, burse, locuri de muncă, referate, etc., dar și despre ONG-uri, cursuri de instruire, finanțatori și altele.

Un site de: ********

www.cji-bullet.ro – ziar studentesc on-line realizat de un colectiv de studenți bucureșteni, abordând teme de actualitate studentescă ca *Viața Studențească*, *Politia Campus*, *Administratie*, etc. Un site bine construit, cu informații ce privesc direct studenții (și nu numai), cuprinde și un forum de discuții precum și spațiu pentru anunțuri on-line.

Un site de: *********

www.rectorat.ugal.ro – secțiunea site-ului Universității Dunărea de Jos din Galați pe care, pe lângă alte teme privind organizarea și funcționarea Rectoratului Universității Gălățene, puteți vizualiza notele obținute în ultima sesiune, precum și situația creditelor (cu promisiunea inserării în viitorul apropiat și a situației de colare în anii anteriori, precum și a creditelor restante).

Un site de: ********

Soiuri de Capitalism

CAPITALISM TRADITIONAL
Ai două vaci. Vinzi una și cumperi un taur. Cireada se înmulțește, iar economia prosperă. Le vinzi și ieși la pensie cu câștigul.

CAPITALISM CORPORIST
Ai două vaci. Vinzi 3 dintre ele companiei tale listate public folosind cărți de credit deschise de cumnatul tău la bancă, apoi execuți un schimb datoricreanță cu o ofertă generală de asociere, astfel încât să reapeși cele 4 vaci, cu o scutire de taxe pentru 5 vaci. Drepturile asupra celor 6 vaci îți sunt transferate, printr-un intermediar, către o companie din insulele Cayman, deținută în secret de acționarul majoritar, care revinde companiei tale drepturile pentru toate cele 7 vaci. Conform raportului anual, compania ta deține 8 vaci, cu o opțiune pentru încă una. Vinzi o vacă pentru a cumpăra un președinte S.U.A., ceea ce te lasă cu 9 vaci. Nu se furnizează nici o foaie de bilanș atașată comunicatului. Publicul înghite.

COMPANIE AMERICANĂ
Ai două vaci. Faci grevă pentru că dorești să ai 3 vaci.

COMPANIE JAPONEZĂ
Ai două vaci. Le reproiectezi astfel încât să fie de 10 ori mai mici decât o vacă obișnuită și să producă de 20 de ori mai mult lapte. Apoi crezi imagini

animate inteligente ale vacii, numite Cowkemon și le promovezi la scară globală.

COMPANIE GERMANĂ
Ai două vaci. Le reproiectezi astfel încât să trăiască 100 de ani, să mănânce o dată pe lună și să se mulgă singure.

COMPANIE ITALIANĂ
Ai două vaci, dar nu îți unde sunt. Pleci în pauză de prânz.

COMPANIE BRITANICĂ
Ai două vaci. Ambele sunt nebune.

COMPANIE RUSEASCĂ
Ai două vaci. Le numeri și afli că ai cinci vaci. Le numeri din nou și afli că ai 42 de vaci. Le mai numeri o dată și afli că ai 12 vaci. Te oprești din numărând vaci și mai deschizi o sticlă de vodcă.

COMPANIE ELVEPIANĂ
Ai 5000 de vaci, dintre care nici una nu îți aparține. Facturezi celorlalți cheltuielile de depozitare.

COMPANIE INDIANĂ
Ai două vaci. Te închini la ele.

COMPANIE CHINEZĂ
Ai două vaci. Ai 300 de oameni care le mulg. Declari omajul 0, productivitatea bovină înaltă și arestezi reporterul care a publicat cifrele.

COMPANIE ROMÂNEASCĂ
Ai 6 vaci, costuri cât pentru 10, mulgi doar 3, alergii bezmetic printre ele, mai aduci personal pentru alte 5, dai faliment și dai vina pe bou.

cules de Irina Frăpila

www.asee.org/fellowship

www.post-docs.com/scholarships - două motoare de căutare foarte utile, cu trimitere la alte sute de site-uri care urmăresc același lucru, și anume să vă ajute la găsirea unor posibile burse atât universitare, postuniversitare cât și postdoctorale.

Având o structură care permite o navigare ușoară și rapidă, aceste site-uri primesc din partea mea calificativul

Un site de: *********
În speranța că, până data viitoare voi găsi o soluție prin care să cumpărăm un domeniu de web cu hosting mai mare (în condițiile în care bugetul nostru este **zero**), vă urez tuturor **navigare plăcută și leava grasă!**

P.S. Dacă cineva dintre voi poate să ne ajute în achiziționarea unui domeniu **www.Facultativ.ro** sau **www.Facultativ.info**, care costă aproximativ 25-50\$, ...adresa mea de e-mail este **sovietdesign@yahoo.com...**

Florin Troncu
PoisonIvy

RUBRICA DE RÂSUL LUMII

La Bufetul Universității nu se mai servește cafea. Întrebate despre sensul și finalitatea acestei măsuri, doamnele care servesc acolo au ridicat din umeri și au arătat în sus: *Așa ne-au spus să facem, așa facem!*

Dacă această măsură are vreun rost, credem că ar fi indicat să se afișeze temeurile pentru care studenții nu se mai pot bucura de o amețită de cafea în bufetul care le este destinat.

Redacția

Venim la tine în cameră!
Venim la tine în cameră!
Venim la tine în cameră!

Dacă ne
scrii un
e-mail

la

facultativ@home.ro

facultativ@home.ro

facultativ@home.ro

Și vom scrie despre toate:
Problemele, Visele, Nebuniile
tale și ale colegilor tăi!

„Aveți puțină răbdare!”

Domnule student, te anunț că s-a încheiat în mod oficial sesiunea! Da dom'le, nici n-ai apucat să spui a doua oară *Off!* - că prima oară of-ul a însoțit clasică propoziție interogativă a primelor luni de studenție: *Ce caut eu aici?* - și s-a și terminat.

O dată cu ultimul examen s-au dus și nopțile albe, litrii întregi de cafeină din cămile de cafea anti-somn, cursurile împrățiate peste tot. S-au dus de parcă am fi dat un simplu DELETE și corvoada a dispărut. Acum urmează partea cea mai grea: antrenamentul neuronilor în lunga așteptare a rezultatelor. Recunoașteți, cel mai simplu a fost la orale: intri, și bine; nu și, abia scapi mai repede, însă, cel puțin ai o notă la mână. La scris e mai complicat. Bântui prin holurile facultății cu ocazia vreunui examen, cu ochii pe pereți - la propriu - în speranța că vei descoperi pe vreun zid, pe vreun pilon sau pe vreo ușă, lista revelatoare. Nimic. Chestia nasoală e că execuți maratonul asta de oase săptămâni, adică din presesiune și nu prea și

care e problema, deoarece profesorii cu mult mai multe teancuri de lucrări s-au grăbit să-și pună crucea. Le mulțumim... că s-au grăbit. Ceilalți: *Mai am câteva lucrări de corectat*, în traducere liberă *Nu muri măgare că la iarnă îți dau fân*. Acum, te gândești că o fi de vină și sărăcia care a lovit în panourile de afișaj de la Litere, adică lipsesc. Nu cu desăvârșire, dar nu e mult până departe. Deh, moftul român... Apoi, mai este și vacanța. Tot studentul se duce acasă, dar e cuprins subit de un dor de ducă: *Ce note ai luat, mamă?*

-Nu s-au afișat.

-la zi, mă, câte restanțe ai?

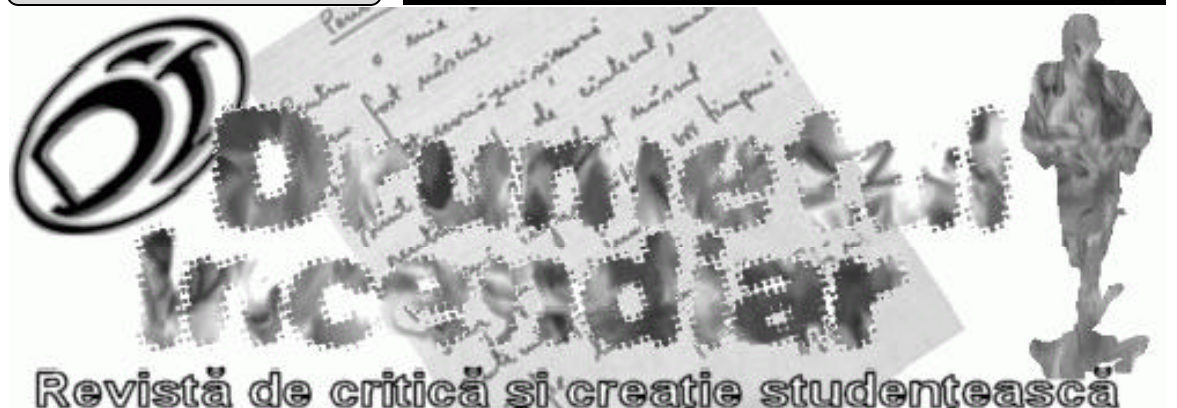
De aceea, domnilor profesori, vă rugăm respectuos să aveți milă de răbdările și de corasonurile noastre, de relația părinte suspicios - student fără de păcat și să afișați rezultatele ca să putem construi o ecuație cu cât mai puține necunoscute între socoteala de acasă și cea din târg. Vă mulțumim anticipat!

Rodica Miocălcu

Vrei să scrii la

facultativ
lectura obligatorie!

Selectie pentru redactori
luni 24 martie ora 19:00
la Casa de Cultură a Studenților
- vino cu un text pe orice temă -

CENTRUL DE INFORMARE SI CONSILIERE PENTRU TINERET EUROPA

Ca urmare a finanțării unui proiect depus de Liga Studenților din Universitatea Dunărea de Jos Galați către **Co-operating Netherlands Foundation for Central and Eastern Europe**, în valoare de 15.000 euro, și-a început activitatea **Centrul de Informare și Consiliere pentru Tineret EUROPA**, începând cu data de 25 aprilie 2002, în spațiul Casei de Cultură a Studenților Galați.

Acest centru are ca principală activitate facilitarea accesului la informație a tinerilor. În acest sens, pe lângă accesul gratuit la Internet, am dezvoltat o bază de date ce poate fi accesată de pe calculatoarele puse la dispoziția publicului. Deasemenea, Liga Studenților organizează, prin intermediul centrului, periodic și împreună cu partenerii săi, seminarii web și multimedia, de instruire și orientare profesională, asistență Microsoft Office, precum și evenimente de genul: *Zilele Finanțatorilor* (grupul țintă sunt ONG-urile), *Incubator de afaceri* (grupul țintă sunt studenții).

În permanență oferim accesul nelimitat la resursele tipărite, cum ar fi biblioteca (în regim de sală de lectură) centrului, un Birou de Informare **ERASMUS** care se va ocupa cu informarea, în rândul comunității studențești, privind burselor de studiu acordate prin acest programul.

În cadrul Centrului se face tehnoredactarea ziarului **FACULTATIV** și a revistei **AKADEMIA**, publicații ale Ligii Studenților și a revistei **DRUMEPUL INCENDIAR**, revista Casei de Cultură a Studenților Galați.

Logistica centrului ne permite să derulăm acțiuni de mare amploare și să asigurăm condițiile de care dispune orice centru de informare la standarde europene: sisteme PC de ultimă oră,

scanner, printer, Xerox, cameră de consiliere separată, masă de conferințe, tablă, flip-chart, voluntari care asigură un program permanent de 6 ore pe zi / 5 zile pe săptămână.

Acțiuni desfășurate în cadrul centrului de informare:

- 1.asistență tehnoredactare și navigare Internet (permanent) asigurată de personalul centrului.
- 2.acces Internet gratuit
- 3.solicitanții pot consulta gratuit baza de date a centrului precum și toate materialele existente puse la dispoziția publicului.
- 4.asigurăm scanarea gratuită pentru toți studenții sau elevii care au

multiplicare și printare la prețuri minime.

Parteneri

- 1.Primăria Galați – ne asigură spațiul publicitar pe panourilor publicitare din Galați.
- 2.Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Galați- asigură consilierea de specialitate în cadrul unui curs de formare și instruire în ceea ce privește piața joburilor.
- 3.Salvați Copiii Galați—vom face împreună proiectul Centrului Anti-drog - asigură psihologi voluntari necesari acestei activități.
- 4.Casa de Cultură a Studenților - asigură spațiul și utilitățile.

Suntem o echipă mare și toți lucrăm aici ca voluntari. Încercăm să aducem ceva nou în societate și să facem ceva concret și benefic pentru tineri, am putea spune că încercăm să schimbăm într-un anumit sens și mentalitatea comună în ceea ce privește Internetul ca mijloc de informare și comunicare. Centrul aduce oameni care sunt entuziasmați de *ideea de Centru de Informare*, mulți vin pentru a se întâlni cu prietenii, pentru a lucra împreună (pentru coală), dar mai ales vin pentru că aici este cineva care îi ajută să caute, să se documenteze, în esență să folosească Internetul, ceea ce nu pot face în totalitate într-un net-café.

Ce vă mai putem spune?...
Vă așteptăm!

BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ

Sucursala Județeană GALAȚI
Str. Brăilei, nr. 35, Galați
tel. 461111

CARDUL BCR Maestro

Cardul reprezintă un instrument de plată modern ce a devenit din ce în ce mai atractiv în întreaga lume substituind cu succes utilizarea numerarului.

Cardul BCR Maestro este emis sub sigla unei organizații internaționale de renume: Europay International.

Caracteristici ale cardului BCR Maestro :

- se folosește în țară pentru ridicarea de numerar de la ATM-urile BCR sau ale altor bănci;
- prin intermediul cardului se pot face cumpărături de la orice comerciant ce are afișată sigla "Eurocard Mastercard";
- cardul este însoțit de un PIN care face imposibilă folosirea frauduloasă a acestuia în cazul pierderii sau furtului;
- pe același cont de card se pot obține două carduri cu PIN-uri diferite; cel de-al doilea card poate fi utilizat de o persoană împuternicită "utilizator autorizat" ce poate fi o rudă de grad I;
- la fiecare eliberare de numerar de la ATM, acesta emite o chitanță în care se specifică soldul inițial, suma extrasă, soldul final;
- cardul poate fi alimentat fie prin virarea burselor, salariilor, a altor drepturi bănești, precum și prin depunere de numerar la ghișeele BCR, fără nici un comision;
- cardul are o valabilitate de doi ani, după această perioadă se generează automat un alt card. Pentru a obține noul card trebuie să vă prezentați la bancă să-l depuneți pe cel vechi și să intrați în posesia noului card ;

Banca de care aveți nevoie !

Casa Veche Blues and Jazz Club

Gratuit:

- lectura presei nationale si locale
- concert pian in fiecare seara
- concerte de Jazz Blues & Folk periodic

Intim si Discret ... locul de care simteai nevoie

Program zilnic: 8.00-23.00

After hours in week-end

Casa de Cultura Studenteasca (fostul Bar Siemens)

Retrospectiva evenimentelor

Dacă ținem seama de faptul că acest număr al ziarului nostru este primul din anul 2003, considerăm necesară alcătuirea unui bilanș, structurat în felul specific Ligii Studenților, din dorința de a vă prezenta doar acțiunile majore, care s-au bucurat în mod deosebit de atenția acestora. Că a fost un bal al bobocilor (care a dat naștere noi să fim alături de studenți și să ne facem tinerețea mai frumoasă alături de ei.

Este o bucurie pentru noi faptul că ne putem lăuda cu organizarea unor evenimente de amploare și, într-un ceas de liniște, cum a fost cel al sărbătorilor de iarnă, am a

Balul Bobocilor 2002

Balul Bobocilor ... Nu-mi vine să cred că a trecut deja! După cum bine se știe patinoarul a fost gazda noastră caldă și primitoare, a celor câteva mii de privitori (doar vreo 6.000), cu broșuri Avon sub ei.

Cea care a dat tonul pentru începerea balului a fost echipa pentru sponsorizări, sezonul de vânatoare a sponsorizărilor pentru bal s-a deschis începând cu data de 6.11.2002, acțiuni financiare fără de care nu ar fi existat nici un bal. În fiecare zi în incinta patinoarului echipa tehnica a muncit la umplutul

a 12.000 de pungi cu apă, pentru care s-a stat în patinoar timp de 5 zile în care au dormit în jur de 14 ore. Au avut satisfacția că s-au distrat în timp ce așteptau să-și simtă din nou mâinile înghețate, au mâncat împreună, au dormit împreună, s-au distrat împreună, au fost cu adevărat o echipă. În timp ce echipa tehnică se ocupa de detaliile de culise, echipa de sponsorizări era în continuare în vânatoare de sponsori, se pierd ore, se câștigă experiență, se stabilesc noi contacte și mai important se

obțin bani pentru bal. *Plimbările* celor din echipa pentru sponsorizări au durat doar pe parcursul a 34 de zile.

Nu trebuie să-i uităm însă nici pe cei care s-au ocupat de boboci nopți întregi, nopți în care bobocii învăț să danseze, fac alături de cei mai bătrâni scenografia, coregrafia, se simt terminați, fericiți și importanți în același timp prin prezența lor. Repetiții peste repetiții cu bobocii care încep la orele 18:00 și se termină a doua zi dimineața undeva între orele 1:00 - 3:00 sunt

una dintre cheile succesului bobocilor, care s-au descurcat nesperat de bine, în timpul balului, un merit pe care nu putem și nu avem cum să-l țirbim.

În cea de-a 34 zi toate echipele și-au putut culege lauri pentru un bal realizat prin eforturile proprii, un bal caracterizat de către un boboc ca fiind *cu adevărat inedit*. Așa ceva nu s-a mai pomenit și nu cred că se va mai pomeni, în veacul vecilor, vorba lui ^a tefan cel Mare.

De sărbători cu Liga la colindat

De Crăciun, așa cum ne-a obișnuit deja, Liga Studenților din Galați a plecat la colindat de instituții publice. Programul alcătuit a fost respectat prin punctele esențiale, și astfel ascultătorii Radio Galați au avut plăcerea de a ne asculta în direct, iar telespectatorii postului de televiziune Express TV de a ne vedea pe micul ecran. Alte personalități care au avut bucuria de a fi încântați de glasurile de colindători ale Ligii Studenților au fost domnul rector al Universității *Dunărea de Jos* Galați, Emil Constantin, jurnaliștii de la *Viața Liberă* și *Monitorul de Galați*, domnul primar Dumitru Nicolae și consilierii locali, angajații și clienții *Băncii Comerciale*, sucursala Galați. Deoarece cei de la *Pro TV* Galați erau prinși într-o oedine importantă au ratat ocazia de a crește audiența postului prin prezentarea, în cadrul programului obișnuit de țiri, a unor mari talente, cum sunt ale noastre. Am fost primiți cu multă ospitalitate de către toți cei menționați anterior, piesa de rezistență, în accepția noastră, fiind *Plugușoarele* personalizate pentru fiecare instituție în parte. Textierii noștri au inventat noi versuri pentru fiecare din realitățile cotidiene acoperite de fiecare colindat în parte. Cei care au dat dovadă de proverbiale ospitalitate românească au fost cei de la *TV Galați*, conduși de domnul Florin Pîslaru, care ne-au primit în sânul familiei *TV Galați* ca și cum am fi fost de-ai casei și ne-au invitat să rămânem la petrecerea organizată cu ocazia sărbătorilor. A fost frumos, ne-am distrat, ne-am ales cu dureri de picioare (de la drumurile făcute între instituțiile colindate), dar experiența a fost unică.

ERASMUS Studiază în Europa

Vrei să studiezi în străinătate? Nu știi unde și de la cine să afli informații?

Există un Centru de Informare și Consiliere pentru Tineret *Europa*, în cadrul căruia, în Săptămâna Studenților Gălățeni, s-a deschis un punct permanent de informare *Erasmus*. Săptămâna a fost dedicată acestui eveniment și denumită simbolic *Săptămâna Erasmus*, datorită interesului pe care l-au manifestat studenții în această acțiune. În acest scop a avut loc o prezentare a burselor Erasmus în cadrul unei întruniri desfășurate în incinta Universității *Dunărea de Jos* Galați. Aceste burse sunt posibile

datorită finanțării acordate de către Comisia Europeană, iar fondurile vor fi utilizate pentru suplimentarea grant-urilor studenților ERASMUS selectați pentru a efectua un stagiu în anul universitar 2002-2003 prin programul SOCRATES / ERASMUS. Durata studiilor în străinătate pentru studenții ERASMUS, cuprinși în programul de mobilitate, este de cel puțin 3 luni până la 12 luni (un an universitar complet).

Studenții interesați de aceste activități și care nu au aflat încă de bursele ERASMUS sunt așteptați la punctul de informare în cadrul Centrului de Informare și Consiliere pentru Tineret *Europa* sau pe adresa www.socrates.ugal.ro

Cupa Universitas la Șah

Alături de Primăria Galați, Liga Studenților, în colaborare cu Banca Comercială, sucursala Galați, și Casa de Cultură a Studenților, a organizat concursul de șah Cupa Universitas. Cu această ocazie s-a evidențiat una din preocupările mai puțin obișnuite ale studenților gălățeni și sprijinul oferit în această

direcție de către Liga Studenților susținută, în acest demers, de autoritățile locale. Evenimentul a fost găzduit de Club S, iar câștigătorii **Alina Oprea** (locul I), **Bogdan Chetrouiu** (locul II) și **George Tănase** (locul III) au fost premiați cu produse electrice și table de șah. Competiția, la care au participat paisprezece concurenți, a fost arbitrată de **Alina Oprea**.

Viitorul este al studenților de azi!

R: Putem începe cu o scurtă prezentare?

D: Am absolvit liceul NICOLAE BĂLCESCU din Brăila, am început facultatea în anul 1957, Facultatea de Tehnologie și Chimia Produselor Alimentare, pe care am absolvit-o în anul 1962. Am fost reținut în facultate ca preparator, asistent și în anul 1993 ca profesor. Pe lângă activitatea profesională mi-a plăcut și am efectuat și o activitate extraprofesională, în tinerețe ca sportiv de performanță la echipa de fotbal C.S.U. Galați și apoi în activitatea cu studenții, de care m-am simțit foarte apropiat, Președintele Asociației Studenților din Institutul Politehnic din Galați, iar apoi am avut relații cu studenții în calitate de prodecan, de prorector, iar acum în calitate de decan. În prezent consider că între noi și studenții ar trebui să existe un parteneriat, urmărind aceleași scopuri, pregătirea bună a studenților, trebuie să le transmitem cunoștințele cât mai noi și cât mai bune, iar ei să încerce, pe cât posibil, să le însușească în cele mai bune condiții.

R: Cum puteți descrie situația sistemului de învățământ superior, dar fiind faptul că mulți dintre studenți se plâng de generalitățile care le sunt predate?

D: În primii doi ani studentul trebuie să capete noțiuni foarte generale și în anii următori să treacă la cultura tehnică de specialitate deoarece, având în vedere prezentul și viitorul absolvent al facultății, trebuie să se descurce în mai multe domenii nu doar în cel în care s-a specializat. Aceasta este și gândirea noastră și gândirea celor din străinătate: studentul trebuie să aibă un fond de bază care îi permite să se descurce mai târziu în mai multe domenii.

R: Care este diferența dintre studentul de dinainte de 1989 și cel de acum?

D: Înainte de 1989 studenții care veneau la facultate veneau doar cu grija pregătirii profesionale, astăzi trebuie să înțelegem că unii dintre ei au familie, alții lucrează, alții fac naveta între diferite orașe, deci trebuie să fim mai aproape de ei și să-i înțelegem; asta nu înseamnă că nu trebuie să fim exigenți, să le cerem să se pregătească.

R: Trebuie să ținem cont și de faptul că mentalitatea profesorilor s-a schimbat. Cum erau profesorii înainte de 1989 și cum sunt acum?

D: S-a schimbat și mentalitatea profesorului sau ar trebui să se schimbe, nu toți și-au schimbat-o, și nu înțelegem că avem de a face cu un alt tip de student, de aceea, eu, atât în Consiliul Profesorial cât și în Senat, am propus apropierea cadrelor didactice de studenți. De fapt, cheia succesului este aceeași: studenții trebuie să se pregătească mai mult în timpul anului, iar pentru aceasta noi, cadrele didactice, trebuie să găsim mijloace de a-i atrage la o pregătire ritmică, dacă se poate, în tot timpul anului. Trebuie să-i punem să lucreze mai mult, să întocmească teme de casă, și să fim și noi prezenți mai mult timp în facultate pentru ca, atunci când au nevoie de noi, să ne găsească la datorie.

R: În legătură cu profesorii care nu reușesc să se facă înțeleși de către studenți, ce ne puteți spune?

D: Meseria de cadru didactic este o meserie dificilă și trebuie să ai talent pentru a fi cadru didactic, nu trebuie să fim om de știință neapărat pentru a fi cadru didactic pe lângă cunoștințele pe care le ai trebuie să ai și calități didactice, sunt și unii dintre noi care ar face față mai bine poate în alte locuri dar, deocamdată ar trebui să încercăm măcar să se corecteze.

M-am gândit că poate la sfârșitul anului acesta am să dau un test la absolvenți, bineînțeles anonim, să ne poată spune anumite lucruri despre cadrele didactice, bune, mai puțin bune, care au moralitate îndoielnică și poate

atunci reușim cu mult tact să-i facem pe colegii noștri să se corecteze.

R: În eventualitatea în care s-ar semnala un oarecare angajament între student și profesor prin care cel dintâi să-și plătească examenul, ce măsuri ați lua dumneavoastră?

D: Din fericire în facultatea noastră aceste cazuri, dacă nu sunt total eradicate, sunt mai puțin semnificate. Acest lucru depinde de deontologia profesională a cadrului didactic și a zice că un astfel de cadru didactic nu are ce căuta în facultate și se folosește de aceste modalități de a-și îmbunătăți situația materială.

R: Ați vădit că o parte din laboratoarele facultății se confruntă cu o lipsă de echipament și reactivi, ce se poate face în acest sens?

D: Aș spune că baza materială, cel puțin a facultății noastre, s-a modernizat datorită unor proiecte pe care le-am avut cu Banca Mondială. Cel puțin tehnica de

Pentru a rezolva și o altă problemă, legată de modul de apreciere a studentului, fiindcă în Senat a avut loc o discuție aprinsă privind posibilitatea studenților de a contesta nota, aș zice că un student care nu promovează un examen trebuie să plece lămurit de către cadrul didactic pentru că el nu și-a însușit cunoștințele minime pentru a promova acest examen.

R: Care credeți dumneavoastră că sunt lucrurile pe care un student trebuie să le schimbe la propria persoană?

D: Le-aș da un sfat studenților să-și folosească mai eficient timpul, să asigure o mai mare parte din acest timp studiului individual. Asta depinde și de noi, și cred că trebuie să mai *plepănăm* puțin și planurile de învățământ, să fie mai puțin aglomerate ca să lăsăm studenților un timp mai mare pentru învățat, i-aș sfătui să opteze pentru niște studii de tehnică de calcul și pentru o limbă străină deoarece cele puse la dispoziție de către planul de învățământ nu sunt suficiente,

pentru câmine?

D: Nu, deoarece există un regulament, s-a discutat și în Senat, aș cere însă mai multă liniște și mai mult respect unii față de alții în cămin fiindcă sunt studenți și studențe care nu se respectă nici pe ele și nici pe alții, fac gălăgie, aduc fel de fel de persoane străine în cămin, deci nu întotdeauna este o atmosferă propice pentru învățământ și odihnă.

R: La ce se pot aștepta absolvenții Facultății de Știința și Ingineria Alimentelor?

D: În ultimii ani cererile pentru absolvenții noștri, care sunt considerați cei mai buni ai Industriei Alimentare din țară, sunt mult mai mari cu oferte destul de bune, încât noi apreciem că 30 - 40% dintre absolvenții au șansa de a fi angajați, numai că, unii dintre ei refuză aceste posturi fie datorită remunerației fie datorită faptului că aceste posturi sunt în localități foarte îndepărtate. Este mai greu însă, cu absolvenții de la colegii care, așa cum am spus, nu au reușit să-și găsească rolul lor în economia noastră.

R: Ce părere aveți despre Liga Studenților ca organizație studențească?

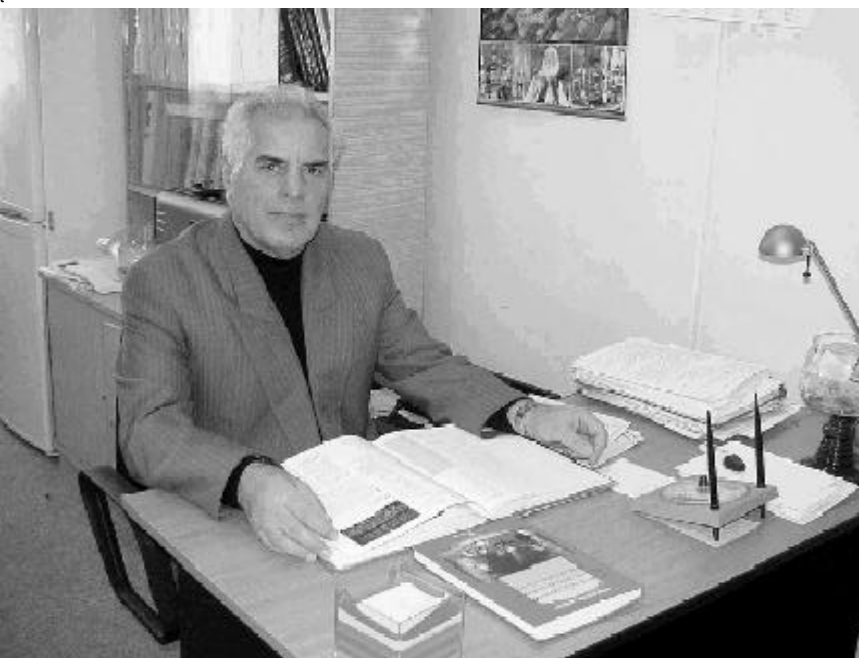
D: Pot spune că am lucrat foarte bine cu Liga, i-am apreciat pe conducătorii ei, pot spune că l-am apreciat foarte mult pe Dinu Gindu, care s-a zăbărit foarte mult și în Senat și uneori poate mai trecea pragul, dar pentru studenți a fost foarte bun. În calitate de prorector am răspuns și de câmine și de situația studențească. Am o impresie foarte bună, Liga își face datoria și ne ajută foarte mult. Ca să dau un exemplu concret studenții din Ligă, Consiliul și Biroul Profesorial, cum este Beliciu, Puiu, ne ajută și de fapt ei rezolvă foarte multe probleme, noi, le cerem să rezolve probleme studențești cu tabere, le dăm criteriile, ei vin și fac propunerile respective. Prin urmare

Liga are un rol foarte important, lucrul constatat nu numai din activitatea din facultate cât și cea din Senat.

R: Ce mesaj aveți pentru studentul gălățean în general, nu cel de la F.S.I.A.?

D: Să depună mai mult efort pentru a-și însuși cunoștințele predate și să fie optimiști fiindcă viitorul este al lor, chiar dacă acum sunt unele greutăți și, specialistul, indiferent în ce domeniu, și să aibă prioritate, să nu se lase copleșit de acești ani în care cei neavizați s-au îmbogățit, pentru că valorile vor fi apreciate și la noi în țară în viitor.

A consemnat Doru Ivan

calcul s-a dezvoltat foarte mult, studenții au la dispoziție tehnica de calcul, există laboratoare la care aparatura este învechită, desigur. În unele cazuri există și lipsa unor reactivi, dar trebuie să înțelegem că trecem printr-o perioadă de tranziție, iar bugetul statului nu poate să acopere toate cheltuielile. Desigur, dacă conducerea Universității, și mă refer mai ales la serviciul administrativ, ar răspunde mai prompt cererilor noastre s-ar putea ca aceste lucrări practice să nu sufere din cauza unor lipsuri materiale.

R: În legătură cu instalațiile aflate în dotarea F.S.I.A., cum este cazul stației pilot de bere, se poate face ceva, se poate da în folosință pentru ca studentul să poată satisface perioada de practică în facultate?

D: Din nefericire după 1989 stațiile pilot au rămas în urmă și unele au fost și dezafectate, la ora actuală unele dintre ele, cum este stația pilot de bere, ar putea fi puse în funcțiune dar numai cu scopul ca studenții să poată face practica nu cu scopul de a comercializa produsele, fiindcă intrând în competiție produsele noastre sunt deja foarte scumpe. Problema cea mai grea pe care o avem de rezolvat este problema practicii studenților, deoarece întreprinderile acceptă foarte greu ca studenții să facă practică și dacă acceptă un număr mic de studenți noi ne lovim de acest hop. Iată de ce punerea în funcțiune, mai ales pentru practica studenților, a stațiilor pilot ar putea rezolva parțial această problemă a practicii studenților.

R: Am trecut și de prima sesiune și am dori să aflăm dacă s-au semnalat probleme pe parcursul sesiunii.

D: Până la ora actuală nu am avut cazuri deosebite. Deși colegii mei se plâneau de fraudele care au avut loc prin copiere, nu s-au semnalat în această sesiune acest gen de abateri, ceea ce mă bucură foarte mult, rezultatele sunt destul de diferite de la un student la altul

iar absolvenții intră direct în competiție cu ceilalți specialiști. Indiferent de vechime, dacă ai o bază științifică, și o limbă străină și operezi pe calculator, ai foarte multe șanse să reușești la orice interviu. Desigur acest lucru nu înseamnă că studentul trebuie să dedice tot timpul învățării, trebuie să se și distreze, să iubească, să se odihnească, să facă sport. Studentul trebuie să-și drămuiească mai bine timpul pentru că, prin câmine se cam pierde timpul, trebuie să faci ceva concret, ori mă distrez, ori învăț ori mă duc și joc fotbal.

R: Credeți că ar trebui făcut un regulament special pentru câmini și sau

Emoții de sesiune

Dacă este ceva ce învață studentul cu adevărat în timpul facultății, este faptul că sesiunea prezentă este întotdeauna mai dificilă decât cea precedentă. Această afirmație, cu aerul desuet al postulatului lui Murphy, e legea de căpătâi a oricărui student veteran. Totuși, sesiunea în sine, e o goană nesfârșită între examene. Nu prezintă foarte multă importanță dacă ești student în anul I sau în an terminal, stresul e același, poate chiar mai mare. O dată ce te apropii de sfârșitul facultății examenele din sesiune par să fie balauri mai mici, în comparație cu Marele Balaur care ne așteaptă la final: examenul de licență, suma examenelor date la obiectele de profil studiate de-a lungul anilor de facultate. Poate obișnuința este singurul atu al studentului veteran. S-a obișnuit deja cu examene multe, programate aiurea, cu toanele profesorilor, cu ideea de profesor universitar în general. S-a blazat, nu mai protestează împotriva *sistemului*, conștient că nu poate schimba totul în lupta sa cu morile de vânt, așteaptă să se termine totul. Dar acest *tot* nu se termină decât atunci când se află rezultatele la examene. Și asta este un

moment mai dificil decât susținerea examenelor. Urmează o perioadă de plimbări între secretariat, unde îți se spune să întrebi profesorul respectiv și profesori în general, care îți spun să te interesezi la secretariat, căci acolo sunt cataloagele. Și astfel începe stresul post-sesiune. Studentul îți e că a dat examenele, dar rezultatul rămâne o nebulosă. Ești mila birocrăției și dacă nu ai bătăi foarte multă nu-ți vei afla notele decât după foaia matricolă, dacă dă Dumnezeu să termini facultatea. Cu această ocazie salutăm demersul domnului prorectorului Epureanu de a introduce cataloagele tuturor facultăților Universității Dunărea de Jos Galați pe site-ul www.ugal.ro.

În altă ordine de idei, sesiunea acoperă, temporal vorbind, doar două luni (plus patru săptămâni presesiunea) din cele nouă cât are un an universitar. Așa că fraților și surorilor dacă vreți să aveți o sesiune reușită duceți-vă la cursuri și seminarii, deoarece folosește la casa omului să te apuci să înveți niște lucruri despre care ai mai auzit cândva.

Luciana Ursu
student anul III

Prima ta sesiune

Nu contează cine sunt sau la ce facultate înveți. Contează că sunt în anul I și că am trecut și eu, de prima sesiune. Măcar din acest punct de vedere sunt asemenea ție.

Ai constatat cu stupoare că nici nu s-a terminat bine primul semestru, că nici măcar nu ai apucat să îți cunoști toți colegii, dar că examenele și-au făcut apariția. Te consideri pregătit să le faci față, iar dacă nu, te încurajezi cu ideea că încă mai este timp. De fapt, de fiecare dată spui că de mâine te apuci să înveți dar de multe ori se întâmplă să găsești altceva de făcut. Până la urmă, vrând-nevrând, mai mult nevrând, a început și sesiunea. Credeai că nu se mai termină, aveai examenele cele mai grele la sfârșitul ei (deși cei din anii mai mari te-au sfătuit cu totul altceva) și simțeați că nu mai poți face față cursurilor care s-au adunat fără a fi citite nici măcar o dată... Sperai, poate, ca prezența la seminarii și câteva răspunsuri date să te mai salveze de un inevitabil eșec. Nu a fost însă așa. Ce mai contează... Ai avut parte de o lună în care îți ai măsurat ambiția și dorința de a învinge în ciuda neajunsurilor de care ai avut parte. Poate ai fost nevoit să faci rost în ultima clipă de cursuri, să nu dormi nopți întregi, să consumi pachete întregi de țigări și să bei cafea după cafea. În cazul în care ai rămas în cămin pe durata sesiunii, a trebuit să înveți la lumina lumânării sau să pleci la examen când s-a culcat ultimul coleg de cameră. Te întreabai uneori *dece?* și erai pe punctul de a renunța, dar continuai de fiecare dată. În tot acest timp ai văzut la ceilalți un prea mult interes sau o prea mare indiferență; de multe ori ai observat mediocritatea și slăbiciunea, dar și puterea de a fi cel mai bun dintre cei mai buni sau măcar voința de a fi integralist. Întâlneai de fiecare dată studenți cu fețe crispate sau alții senini și mulțumiri de minimul cinci. Formulele precum *Am restanță, Am picat, Care e problema?* *Până la vară mai e...* au devenit o banalitate.

Și acestea în cel mai fericit caz căci te poate uimi inventivitatea studentului în situații extreme și constrâns de împrejurări. Câți studenți, atâtea atitudini și câte atitudini, atâtea rezultate. Ai știut de la bun început că orice început are și un sfârșit, oricare ar fi acesta. Până la urmă ai scăpat de *gerul* sesiunii de iarnă fie cu toate examenele luate, fie cu o restanță pe ici, pe colo. Nu vei intra însă pe culmile disperării și nici nu te vor lăsa nervii. Mai ai destule posibilități de a-ți îmbunătăți situația în carnetul de student; la vară sau la toamnă; și data viitoare va fi mai bine, nu?

Ce vei face în continuare? Cine o'ție... Poate te vei bucura din nou de viața care va năvăli peste tine, vei face față unor noi provocări și, în final, vara va rămâne vară, oricum, oriunde și cu oricine numai fără restanțe și fără alte necazuri. Vei fi tu și vei continua să trăiești așa cum îți place, în felul tău și cum consideri că este mai bine. Cert este că vei mai mult de la tine, de la ceilalți și de la viață.

Cu privire la această primă sesiune părenții sunt împărțiți și fiecare a trăit altfel febra examenelor.

Ne-a luat pe toți prin surprindere. Am observat că, din păcate, există subiectivitate din partea profesorilor. (Dany)

Totul s-a întâmplat în mare viteză. Când mă gândesc la prima sesiune, spun mult stres și multă agitație. (Gaby)

Să nu uităm că uneori *Prima sesiune mi-a adus prima restanță* (Bogdan)

și totuși...

Sesiunea înseamnă același lucru pentru toți studenții: teancuri de foi scrise care ar trebui învățate. În perioada sesiunii vedeam și eu la fel lucrurile, acum privesc altfel. Examinele îți largesc aria de cuprindere, ele fiind și teste psihologice. Simplu de argumentat: emoții de necontrolat, nervi de nestăpânit și uitate a'a tece anu'... (Dela)

Până la urmă:

Prima sesiune mi s-a părut u'oară. În folclorul studentesc, este considerată ca o sperie-studenți. Toată lumea spune că prima sesiune o să fie îngrozitoare, profesorii răi și că o să picăm pe capete. Nu mi s-a părut deloc așa. Am avut cam o săptămână între fiecare examen, profesorii s-au purtat civilizată, cu mici excepții. Mi-a plăcut în sesiunea asta că am putut pica cât am vrut noi și că avem ocazia să dăm examenul din nou fără nici un fel de probleme. Nu este ca în liceu când rămâi corigent și toți spun, 'Vai săracu', trebuie să fi prost grămadă dacă nu reușești să scoți un cinci.' Aici nu: pici, asla e. Viața merge înainte, toate sunt bune și frumoase! (Ramona)

Nicoleta Urse
student anul I

Droguri în Campus

...continuare din pagina 3

Basarabeni și Podul Căminului B

În Campusul din Galați prezența drogurilor se simțea până acum, mai mult la nivel de bărfă, și de ce să nu spunem drept că bărfele îi indicau pe câțiva studenți basarabeni drept consumatori, mai mult în podul Căminului B. Raziile făcute de Brigada de Combatere a Crimei Organizate în căminul B la ceas de noapte, în special în camerele în care locuiau anumiți lideri informali ai basarabenilor, au făcut să crească suspiciunile. În plus, în podul căminului B s-au găsit anumite semne și ustensile care indicau prezența consumatorilor de droguri.

Studenți distribuitori de droguri

Să nu înțelegem greșit, deoarece nu toți basarabeni și nu doar ei sunt responsabili de zvonurile referitoare la prezența drogurilor în campus. Mai mult, luna trecută Centrul Zonal Antidrog din cadrul B.C.C.O. a reținut un student gălățean, care își făcea veacul prin căminele studențești, respectiv Florică H. student în anul IV la Metalurgie, care avea asupra sa 500 g de cânepă indiană (marijuana) de cea mai bună calitate, marfă în valoare de peste 100 milioane lei și din care se puteau face mii de țigări cu care afumai tot campusul câteva luni. Tânărul acționa în complicitate cu ***, care îi furnizase marfa. Aceasta îi va costa peste 10 ani de

pușcărie pe ambii complici. Ce folos că după asta tânărul F.H. se confesa presei că nu a realizat ce face, ce îl așteaptă, că el era doar un simplu intermediar, și că ar da orice să întoarcă timpul și să se gândească un pic înainte de a se implica în așa ceva. Dacă își imaginează cineva cumva că Poliția doarme, se înalță amarnic, iar tinerii de mai sus așa au crezut.

Iată, însă, la modul cel mai serios, ce vă așteaptă în cazul în care vă trece prin cap să vă implicați în afaceri de acest gen:

LEGEA NR.143/26/06/2000

Privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

ART.2. Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuția, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 15 ani.

Dacă faptele au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este de la 10 la 20 ani și interzicerea unor drepturi.

ART.3. Introducerea, scoaterea din țară, importul, exportul drogurilor de risc fără drept; pedeapsa de la 10 la 20 ani. Dacă faptele privesc droguri de mare risc, pedeapsa este de la 15 la 25 ani.

ART.4. Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, cumpărarea sau deținerea de droguri pentru consum propriu, fără drept, de la 2 la 5 ani.

ART.5. Punerea la dispoziție cu intenție, cu orice titlu, a unui local, a unei locuințe sau a

oricărui alt loc amenajat, în care are acces publicul, pentru consum ilicit de droguri ori tolerarea consumului ilicit în asemenea locuri. Închisoare de la 3 la 5 ani.

ART.6. Prescrierea de droguri de mare risc, cu intenție, de către medic, fără ca acestea să fie necesare medical. Închisoare de la 1 la 5 ani.

ART.7. Administrarea de droguri de mare risc unei persoane, în afara condițiilor legale. Închisoare de la 6 luni la 4 ani.

ART.8. Furnizarea în vederea consumului, de inhalanți chimici sau toxici unui minor. Închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

ART.9. Producerea, fabricarea, importul, exportul, oferirea, vânzarea, transportul, livrarea cu orice titlu, trimiterea, procurarea, cumpărarea sau deținerea de precursori, echipamente ori materiale în scopul utilizării lor la cultivare, producerea sau fabricarea ilicită de droguri cu mare risc. Închisoare de la 3 la 10 ani.

ART.10. Organizarea, conducerea sau finanțarea faptelor prevăzute la art. 2-9 se pedepsesc conform articolelor respective, limitele maxime fiind mărite cu 3 ani.

ART.11. Îndemnul la consum ilicit de droguri, prin orice mijloace, se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani. Dacă îndemnul nu este urmat de executare, pedeapsa este de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

ART.12. Faptele prevăzute la art. 2, 3 și 5, în cazul în care persoana care le-a săvârșit face parte dintr-o organizație sau asociație ori dintr-un grup de 3 persoane cu structuri determinate și

Librăria
"Lucian Blaga"...
în drumul tău către
Universitate
(Vis-a-vis de Parfumul Teilor)

care sunt constituite în scopul comiterii acelor fapte și al obținerii de beneficii materiale sau alte foloase ilicite se pedepsesc cu **detenție pe viață sau închisoare de la 15 la 25 ani.**

Faptele de la art. 4, 6, 7, 9 și 11 dacă au fost săvârșite în condițiile de la alin.1 se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 15 ani.

În cazul infracțiunilor prevăzute de alin.1 și 2, dacă au avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este **pe viață sau închisoare de la 15 la 25 ani.**

ART.13. Tentativa de la art. 2-7 și 9 și 10 se pedepsesc. Se consideră tentativă și producerea sau procurarea de mijloace ori instrumente cât și luarea de măsuri în vederea comiterii infracțiunilor prevăzute la **alin.1.**

ART.14. Pe lângă circumstanțele agravante din Codul Penal mai apar următoarele:

a) Persoana care a comis infracțiunea îndeplinea o funcție ce implică exercițiul autorității publice, iar fapta s-a comis în exercitarea acestei funcții.

b) Fapta a fost comisă de un cadru medical sau de persoană ce are potrivit legii atribuții în lupta împotriva drogurilor.

c) Drogurile au fost trimise, livrate, distribuite unui minor, bolnav psihic, persoană în curs de

dezintoxicare sau sub supraveghere medicală. Dacă fapta s-a comis într-o unitate medicală, de învățământ militar, loc de detenție, centre de asistență socială, reeducare, locuri în care elevii, studenții desfășoară activități ori în apropiere.

d) Folosirea minorilor în săvârșirea faptelor de la art. 2-11.

e) Drogurile au fost amestecate cu alte substanțe care le-au mărit pericolul pentru viața și integritatea persoanei.

Orice informație te poate face complice: Dacă ai intrat în posesia oricărei informații legate de consumul, posesia sau traficul de droguri ești obligat ca în cel mai scurt timp să anunți poliția altfel poți fi considerat complice și astfel fără nici o implicare practică îți poți ruina viața și poți să stai extraordinar de mulți ani la închisoare pentru nimic cum s-ar spune. Astfel este bine să știi că la orice poliție județeană există un birou antidrog pe care îl poți apela gratuit de la orice telefon, apelând pur și simplu 955.

(Mulțumim Brigăzii de Combatere a Crimei Organizate – Serviciului Antidrog, în special domnului **Subcomisar Aurica Câmpeanu** pentru sprijinul acordat în realizarea materialului.)

Dinu Gindu

In fiecare luna
CU
Noutati
Preturi bune
Calitate
Facilitati
Rate
Medii de stocare

.xpert

COMPUTERS

Str. Lahovary nr.6 (Parc Eminescu - Dolly-DO) Galati 6200

Tel: 319 466

unde găsești de toate dar NU oRice!

Un absolvent celebru

...continuare din numărul trecut

D.G.: Nu ați vrut să plecați din țară?
F.P.Nu, niciodată. Mi-a fost frică. M-a fascinat țara, nu ți se dădea să-și întindă cu mine - eram patriot, adică ceea ce vedeam la televizor credeam, dom'le. La un moment dat credeam că în Ceaușescu, ziceam că într-adevăr imperialiști ai din Apus ne pun gând rău, dar noi cu socialismul nostru suntem departe.

Imediat după revoluție eu eram inginer piscicol la o firmă din județul Galați, unde va pe la Oancea.

Nu m-am dus cu revoluționarii, deși puteam să mă duc atunci. Cine vroia se băga în fața treabă dacă se ținea. Am fost cuminte, am fost liniștit. Ceea ce am făcut a fost să mă ocup de taximetrie. Dar mi-era rușine, când vedeam câte o cunoștință, plecam, și uite așa stăteam toată ziua și frecam benzina și nu făceam bani. După aia am luat un chioșc. După aia am făcut o firmă de taximetrie, se numea Vatra. La un moment dat era cea mai puternică, cea mai tare din Galați. După aia am început să fac comerț, după aia m-am lăsat, m-am apucat de piscicultură. După aia au hotărât cei din Galați să mă bage director la Pescărie, prin 1994. Am fost director la Pescogal, a mers bine, am luat primul certificat Euro 1, deci orice cantitate de icre sau de pește, care pleca din țară, trebuia să treacă pe la mine: puneam o stampilă și luam multe milioane. Am dus-obine.

În 1996 m-au schimbat. M-au schimbat, m-au freat de m-au rupt, dar nu au găsit absolut nimic. După ce-am plecat de acolo, la 3 zile, s-a închis fabrica de conserve, la 3 săptămâni, fabrica de cutii de conserve, și i-au dat seama că au greșit, m-au chemat înapoi. M-a chemat prefectul de atunci - Victor Dobre, dar nu m-am dus. M-am ocupat de pește. Am trimis o hârtiță prin toată Europa, de unde luam pește, le-am mulțumit și le-am spus că nu mai sunt director. Am primit din trei locuri din Europa: Norvegia, Danemarca și Bulgaria, prin care se spunea că *Noi am colaborat cu Florin Păslaru, nu cu Pescogal*. Și am început să derulez afaceri pe credit cu ei. Mi-a mers chiar foarte bine. Eram al doilea importator de pește congelat din România, după *Transeuropa*, o firmă tot din Galați.

În 2000 au venit alegerile. Pe mine m-am născut în spate și în-am vrut să stau liniștit. M-am implicat puternic și așa am ajuns director la Domeniul Public: cimitire, parcuri, grădini, plaje, parcări.

D.G.: Dar nu veți fi printre prietenii și dușmani când veți fi viitorul primar al Galațiului?

F.P.: Toată lumea zice lucrul ăsta. Problema este că sunt mai multe posibilități de a fi primar: unul vrea să fie primar, altul este propus să fie primar, altul visează. Eu niciodată nu am spus că vreau să fiu primar sau că vreau să candidez la Primărie. Absolut niciodată. Nimeni nu mă poate acuza de lucrul acesta. Bine-nțeles, este o instituție care tentează foarte multă lume, deși obligațiile sunt foarte multe. Eu mă uit la primarul Dumitru Niculae, al cărui consilier am bucuria să fiu, sau să mă număr printre apropiații dănsului. Este greu la Primărie. Trebuie să ascuți toți jiganii care

n-au case și vor, trebuie să le dai serviciu la toți, trebuie să le dai locuri de veci... E nasol în Primărie, dar e și tentant. E frumos să arăți lumii că poți să faci ceva. Deocamdată, la Domeniul Public, sectorul ăsta pe care-l conduc, este cel mai bun din primărie din câte ți eu. E singurul serviciu care nu ia nici un ban de la Primărie, dar se descurcă și lumea ne apreciază.

D.G.: Dar cum dintr-un, să spunem așă, comunist conștient și ascultător, ați devenit un supermanager?

F.P.: E simplu și la îndemâna oricui. Trebuie să gândești puțin. Dacă vrei să faci o treabă, trebuie să fii undeva unde să faci ceva cu plăcere. De exemplu, dacă pe mine mă duceau la Sidex, era dus dracului tot combinatul până la ora asta. Mie pescăria mi-a plăcut, dovadă este că Pescogal, după ce am ajuns eu acolo, a ajuns de pe locul 5 și, dintre fabricile de conserve, pe locul 1. Era singura societate de profil din România care exporta pește în Comunitatea Europeană. Că am adus tot felul de delegații, i-am dus pe la mese și, pe lângă partea oficială, i-am dus la spectacole și le-am arătat ce multilateral dezvoltăm suntem... acuma scopul scuză mijloacele. Problema este că am fost agreați și asta a fost important. La Domeniul Public îți place ce faci, chiar dacă vin o grămadă de... La primărie să ajungă omul care nu contează din ce partid face parte. Contează ca omul care ajunge la Primărie să fie pe placul gălățenilor și să facă ceva, că toată lumea la Primărie promite de nu se poate. De exemplu eu apar în ziare. Sunt trei publicații în Galați, cotidiene, în care, cam în fiecare zi, apar. Nimeni nu mă poate acuza că azi am spus un lucru și a doua zi m-am dezis. Niciodată. Deși, dacă e nevoie să facem puțină propagandă, ar trebui să mai umflăm puțin lucrurile și să spunem că ceea ce nu este foarte adevărat, să ne scuzăm, dacă vrem să se prindă, dacă nu, să o lăsăm așa. Niciodată nu a putut cineva din presă să-mi spună că ce spun astăzi, mâine nu este adevărat sau să reneg.

D.G.: După 17 ani, s-a gândit totuși cineva și la Campusul Studentesc...

F.P.: Ce se întâmplă? Aici, vezi, sunt două feluri de răspunsuri. *Da domnule, eu și mulțumesc, nu a putut Universitatea, noi ne-am gândit la studenți* sau să spunem *Era datoria Primăriei*. Și asta-i adevărul, era datoria Primăriei. Că Primăria are foarte multe lucruri de făcut și că eu ți eu că acest Campus Universitar a devenit o prioritate, asta este, zic eu, în primul rând, meritul primarului. Fără să-l laud prea mult, asta-i adevărul. Pentru că, dacă o făcea la anul, era în campanie electorală. Că m-am ocupat

Studentie²
 cu aia
 In fiecare miercuri de la 19.30
 TV EXPRESS

eu mai îndeaproape de lucrul ăsta, e normal. Eu am fost student la Galați, am stat o bună perioadă de timp în campus, cutoate că sunt gălățean, am făcut chefuri în cămin. Stricasesem și eu ceva, pe vremea mea, acolo. Nu, important este că am găsit înțelegere și în primărie și în Domeniul Public s-au găsit și bani, sigur că da, pentru așă

multiple. **D.G.: Îngătură cu T.V. Galați Cum ați avut curajul să vă băgați în luptă? Era în faliment.**

F.P.: Era o chestie nebună. Nu ți de câți ani, *T.V. Galați* se zbate într-un rahat mare de tot, pe românește. *Gaura* era destul de mare și trebuia să fac și eu o afacere din care să câștig. Toată lumea cumpăra metal din combinat, îl vindea. Eu cumpăram pește, îl vindeam. Toată lumea făcea comerț. Eu am fost și sunt amic bun cu fostul director de la *T.V. Galați*, Claudiu Brânzan, care este un ziarist de primă mână în Galați și care a condus destinele *T.V.G.* După ce a ajuns el director la *Zona liberă*, a lăsat-o mai moale cu *T.V.G.* Încet, încet, am văzut ce-i pe acolo și-am zis: *Băi eu cumpăr TVG-ul*. Răspunsul lui a fost: *Băi ești nebun!* Și am vândut tot ce aveam. Am

multiple. Nu era tehnică, nu erau camere, nu aveam masă de montaj. Eu nu preale ți am pe astea. Până le-am învățat m-au fraierit diferiți comercianți în tehnică specifică televiziunii. Acum le-am învățat și merge bine.

D.G.: și cu alte telecum mai stați?

F.P.: Nu mai ți. Toată lumea își spune că își plac femeile, dar nu văd bărbat căruia să nu-i placă femeile. Am fost clientul unui ziar din Galați la o rubrică de scandal și, după ce au scris prima dată cele două articole în Galați, m-au sunat și m-au întrebat. Articolul a fost interesant, au început să mă sune femeile încât fac agenda cu ele. I-am cam dezamărit: certeste că m-au lăsat vreo lună jumate și m-au luat din nou. E normal să-mi placă femeile, important este că eu am o soție la care în foarte mult și pe care o iubesc, o respect și un băiat la care în foarte mult și mă bucur că este un bunsoț în calculatoare.

D.G.: Este A.D.P.-ul o rampă de lansare pentru Primărie?

F.P.: E posibil să fie un început, certeste că îți place foarte mult. Este o artă să-ți ascuți pe cei care au probleme cu cimitirele. Și au probleme serioase. Unii vor să-ți asculte, nu pot să-ți dau afară, pentru că nu-mi dă voie situația de audiență, dar nici problema omului nu trebuie amânată, pentru că e destul de dificilă. Mă bucură mult faptul că vin foarte mulți oameni, care au probleme la Primărie, la mine, deși eu nu am treabă cu garajele sau cu clădirile, nu închiriez, nu fac facilități. Lumea vine la mine pentru că s-a obișnuit să rezolv probleme. De multe ori, când nu pune de mine, le dau telefon. Semai supără colegii din Primărie pentru că mă bag peste ei. De fapt nu mă bag peste ei, încerc să rezolv cât se poate de operativ o problemă, asta-i adevărul. *Să vezi cemață-iaicea când sunt audiențe*. Îmi spunea odată primarul: *Vin la tine! Vino pe la 5, că sunt în audiență. Păi vin și eu și vorbim după aia. Păi, am 119 în audiență*. Nui-a venit să creadă. A venit până aici să vadă unde sunt 119. Bucuria a fost că erau 130, se adunaseră mai mulți. Adevărul era că 40 se adunaseră. Nu ți au ce-iaici și au venit și ei la grămadă. Cam astă e...

După cum vezi aici e căldură; în Primărie și în Prefectură e cam frig.

D.G.: Dar e chiar frumos aici...

F.P.: Da, este, că am făcut noi: eu, contabilul și ef și inginerul ef. Am pus mâna și am țiers praful, am țiers geamurile, am vopsit cumăna noastră... și uite că a ieșit ceva frumos. Din câte ți eu, e cel mai frumos sediu din Primărie, al unei societăți.

D.G.: Colegii din Primărie nu sunt invidioși?

F.P.: Nu ți tu dacă sunt invidioși și nu cred că ar avea motive. Indiferent care director din Primărie m-a solicitat cu o problemă, eu i-am ajutat, atâta timp cât am putut. Este vorba de probleme, atât de servicii, cât și de atenție, de extraservicii, care nu țin de mine. Totuși, prin puterea de convingere, le-am rezolvat problemele. Cât am putut, parțial sau total. Nu cred că este invidie; încep să-ți aduc aminte că la un moment dat pe faleză, nu, mai bine nu mai spun...

Dinu Gindru

ceva. și am făcut lucrul ăsta. Încă nu e gata, dar, vorba ta, dacă după 20 și ceva de ani s-a gândit cineva la lucrul ăsta este bine. și dacă voi apreciați ce fac eu și asta e bine. Pe măsură ce trece timpul și eu am putere mai mare de decizie în Primărie. și cu cât am putere mai mare, cu atât mă implic mai

culminat prin a vinde și un Audi A6, la care țineam foarte mult, și cu banii ăia m-am dus și-am dat avansul. Am devenit acționar majoritar, trebuia să dau în 45 zile o anumită sumă. Eu dădusem un avans de 30%. Ce am făcut după aceea: am început să bag cârbuni în televiziune și am început să fac contracte de publicitate. Eram gata, gata să nu o pot lua. Erau și acali în Galați care așteptau, că așă e omul, așă e omul, în momentul în care vede că faci ceva, imediat toată lumea vrea să facă, să cumpere. Am reușit să o cumpăr eu și, după cum se vede, televiziunea merge bine, ca să nu zic foarte bine, și va merge excelent de acum încolo. Primim tehnică de televiziune de vreo sută și ceva de mii de euro. Vedem cu ce vom plăti taxele vamale, dar găsim noi bani și pentru asta. Astfel vom avea o televiziune care să rivalizeze cu televiziunile centrale. Eu așă vrea să o aducem pe undeva pe locul patru în țară. *T.V.G.* este ca o televiziune pentru tot gălățeanul, nu slujește nici un cerc politic și asta o spun cu toată convingerea, atâta timp cât o să fiu eu acționar aici, și voi fi, pentru că nu am de gând să vând. Nu vor fi interese politice la mijloc. Sigur, în campania electorală, cine dă mai mult vine și vorbește acolo, dar există gălățeni care au probleme, sunt și voi studenții care aveți probleme, acestea trebuie cunoscute, că de aceea e televiziune. Au fost doi redactori care au venit și au spus: *Dom'le, vine cineva și ne dă niște bani. Haisă-l băgăm pe post*. Erau două variante: să luăm banii și să-l dăm pe post, sau să avem atitudine disciplinară. și am ales partea a doua. Au plecat cei doi reporteri la un alt post concurent, care probabil dorește lucrul ăsta. Prin urmare asta este cu televiziunea. Sunt probleme

Eveniment Mondial la Galati

Deși la un moment dat părea imposibil, iată că în toamna acestui an, mai exact între 2-6 octombrie va avea loc la Galați *Congresul Românilor de Pretutindeni - ROMFEST 2003 Galați-Cahul*. Ieri a avut loc o întâlnire de importanță majoră între reprezentanții de frunte ai asociației Romfest XXI, respectiv Pr. Gheorge Calciu-Dumitreasa - Președintele Consiliului Internațional Romfest, Neculai Popa - Președintele Consiliului Româno-American din Los Angeles, prof. Marcel Petrișor - Președintele Asociației Romfest XXI și reprezentanții Comunității Locale Gălățene, Primarul Dumitru Nicolae și Florin Păslaru - Directorul Administrației Publice Locale. Primarul Municipiului Galați s-a declarat onorat de propunerea de a fi gazda acestui eveniment de excepție și a declarat că instituția pe care o reprezintă va susține din toate punctele de vedere această manifestare. Congresul presupune prezența a peste 200 de reprezentanți ai diasporei românești de pe toate continentele și se va desfășura pe mai multe secțiuni: teologie, istorie, cultură, știință, politică, etc. Claudiu Târziu, Director al Consiliului Național Romfest declară: *Scopul acestei ediții a Romfest este de a adopta o strategie pentru consolidarea identității naționale a românilor de pretutindeni și pentru propunerea unui posibil model românesc în lume. Obiectele de activitate ale Asociației Romfest XXI constă în: promovarea valorilor și a tradiției naționale, contribuția la păstrarea identității naționale a românilor din întreaga lume, trezirea spiritului civic al românilor - acțiuni de interes general, pe plan național și internațional. Scopul Asociației constă în resurecția și valorificarea creației a tradiției naționale spre consolidarea conștiinței naționale a românilor de pretutindeni și impunerea unui posibil model românesc în lume.*

Cu această ocazie a avut loc și lansarea revistei *ROST - manifest românesc*. Acest manifest românesc nu are un caracter strict politic, nici exclusiv cultural, ci este menit resurecției morale și spirituale a românilor, întru recăpătarea demnității naționale. Din această perspectivă sunt obligatorii redescoperirea valorilor tradiționale și consolidarea identității naționale. Cum necesar este ca discursului nostru să nu-i lipsească simplitatea obiectivității, *Rost* se ambiționează să aducă în peisajul publicistic românesc o stare de spirit tonifiantă și motivantă pentru generația

nouă a românilor de pretutindeni. O stare de spirit înălțată pe reperatele unei deveniri - personale și comunitare - firești. O stare de spirit capabilă să coaguleze o nouă elită de esență conservatoare - care va și răspundă dificultăților și provocărilor prezentului.

Iată și o istorie a Romfest-ului:
1988: A avut loc prima ediție a Romfest - festivalul românilor din Exil, la Cleveland - Ohio, S.U.A. Inițiativa a aparținut unui grup de tineri români - prezenți la Săptămâna Câmpului Românesc din Hamilton-Ontario, Canada - care au vrut astfel să sărbătorească 70 de ani de la Marea Unire a României. Întâlnirea, apreciată drept un succes, s-a vrut nu numai o punte între exilați, ci și o manifestare publică profund anticomunistă și de solidaritate cu românii rămași în țară. Cu acest prilej s-a constituit un Consiliu Internațional Romfest, care a hotărât să organizeze festivalul din doi în doi ani.

1990: Primul Romfest de după revoluție s-a desfășurat în Washington D.C., S.U.A. După o despărțire de zece ani, deșinșii politici din România și-au văzut prietenii care reușiseră să ajungă în lumea liberă.

1992: Al treilea Romfest a avut loc în Hamilton-Ontario, Canada, beneficiind de aceeași largă participare a personalităților române din țară și din Exil. Deși regimul comunist din România fusese înlăturat oficial, Exilul a continuat să supravegheze atent noua Putere și să-și exprime punctele de vedere cu privire la problemele societății românești.

1994: Los Angeles - California a găzduit ce-a de-a patra întâlnire a românilor de pretutindeni.

1996: Al cincilea congres s-a ținut în Princeton - New Jersey, S.U.A.

1998: Comitetul Internațional a hotărât ca, pentru o mai bună cunoaștere între românii din toată lumea, întrunirile Romfest să aibă loc în România. Astfel erau îndeplinite condițiile pentru a participa mai mulți români din țară și din jurul României. Romfest 1998 s-a desfășurat la București și a avut tema *Cuget și Spirit Românesc*.

2000: În perioada 11 - 15 octombrie, la București și Sibiu, a avut loc ediția a șaptea, așezată sub semnul jubileului celor 2000 de ani de la nașterea lui Iisus Hristos. Congresul a fost deschis de Preafericitul Părinte Teoctist, Patriarhul României, și Bartolomeu I, Patriarhul Ecumenic. Au participat reprezentanți ai asociațiilor românilor din Republica Moldova,

Ucraina, Lituania, Iugoslavia, Bulgaria, Grecia, Albania, Austria, Germania, Franța, S.U.A. și Canada.

Congresul din 2000 a avut drept temă generală: *Despre rostul românilor în lumea două mii de ani de la nașterea Mântuitorului Iisus Hristos*.

2002: A apărut Asociația Romfest XXI, care, printre altele, și propune să contribuie într-o măsură importantă la refacerea sentimentului de unitate între românii de pretutindeni și la consolidarea identității lor naționale. Astfel, a fost îndeplinit primul punct al rezoluției adoptate de Romfest 2000, care prevedea instituționalizarea Romfest în România.

Vă prezentăm în același timp, pe scurt, și personalitățile care girează această manifestare:

Președinte de onoare - Pr. Gheorghe Calciu-Dumitreasa (n. 1927), fost deșinșit politic timp de 21 de ani în temnișele comuniste, a absolvit *Facultatea de Teologie* după ce a fost eliberat. Este fondator al Romfest - Întrunirea Românilor de Pretutindeni și președinte al Consiliului Internațional. De asemenea, este președinte de onoare al Asociației Romfest XXI.

Autor al volumelor:
Șapte cuvinte către tineri (Ed. Anastasia, București, 1996)
Christ is calling you. A course in catacomb pastorship (St. Herman of Alaska Brotherhood, Platina/California, 1997)

Rugăciune și lumină mistică. Eseuri și meditații religioase (Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1998)

Războiul întru cuvânt (Ed. Nemira, București, 2001)

Homo americanus. O radiografie ortodoxă (Ed. Christiana, București, 2002).

Părintele Calciu se raportează, în toate demersurile sale de angajament public, cu precădere la tineri. Mesajul său creștin este indisolubil legat de mesajul național, în duhul cel mai pur al tradiției ortodoxe.

Emigrat în S.U.A. din anii '80, Părintele Calciu slujește la Biserica Ortodoxă Română *Sfânta Cruce* din Alexandria, Washington D.C.

Președinte - Marcel Petrișor (n. 13 aprilie 1930), fost deșinșit politic între 1951 și 1964, cu câteva luni de pauză în 1956. Ieșit din închisoare, a urmat *Facultatea de Filologie*, după care a devenit profesor de franceză.

A debutat ca scriitor în 1971, cu volumul de proză scurtă *Serile în sat la Ocișor*. Ulterior a publicat mai multe romane, impresii de călătorie, critică și estetică, traduceri din limbile franceză și rusă. Este membru al *Uniunii Scriitorilor din România*.

După 1989, a publicat memorii din închisoare:

Jilava. Fortul 13 (Ed. Meridiane, București, 1991)

Secretul Fortului 13 (Ed. Timpul, Iași, 1995)

La capăt de drum (Institutul European, Iași, 1997)

O selecție din cele trei volume, tradusă în franceză de Alain Paruit, va apărea în curând la Editura Plon din Franța.

Marcel Petrișor a fost unul dintre cei mai apropiați discipoli ai lui Petre Pușea, pe care l-a vegheat până în ultima clipă.

Trebuie menționat că *Liga Studenților din Universitatea Dunarea de Jos Galați* și *Casa de Cultură a Studenților* sunt co-organizatori ai acestui eveniment.

Grecia

*O lăcșt și mări în ape oceanice a mea lui
 Și intrai surșit și daltă cu a undelor zimbău
 În al stărilor uranu, cu af' răsăriti acur
 În imalt muntii Grecii scântând muntii de soau.
 În dumbrave prăvălile peșle coaste regitane
 Și cu stănci, învârmenele pînă noui de purpur.*

*Păre vâle adănce repășit n regiune
 Nouate, stau fumele templele multiceleane
 Parca muntii în braș de pînă le ridică și le arăș;
 Dăilor din coroni. Unlume peșle vâ învârmene
 Grece albina cu mltăse așpe și pînă fînitate
 Supra lumii cu sub dînșii stă adănci, împășit*

*Artfel Grecia se nașce din întunecata mare
 Pînă în cașii a și temple și a și saracu de nincoșu
 Că fumeș, adănci albatu, slăviciu, nemăngănit
 Din colanale de dealu se învârm vâle pline
 De dumbrave, de sovoare și de muni cristaline
 Cău huneș seduceșale pe a lor bulgăii de granit.*

*Și din turnele de stănci corpile cu splendoru
 Pînă nîncoș de coroi negri rufți de muni scilpitate
 Văș orăș cu domu albu stălușini în verde câșg*

Caseta Redacției

Redactor șef: Dinu Gîndu
Redactor șef Adjunct: Marius Grama
Secretar de Redacție: Luciana Ursu
Redactori: Oana Pașă, Nicoleta Urse, Irina Frățilă, Ana Picu, Doru Ivan
Correspondent din Italia: Cristian Mortu
Director internet și multimedia: Florin Troncușă
Director de marketing: Cristi Vasilache
Fotografie: Răzvan Chirnoagă
Tehnoredactare: Cătălin Eșanu
Corectură: Luciana Ursu, Iolanda Năhut
Colaboratori: Laurențiu Pascal, Elena Tudor, Matei Damian, Bogdan Rodeanu, Rodica Mișcalencu

Mulțumiri doamnei Ana Vârlan de la laboratorul foto

Dacă îi dai românului un deget, el îți ia toată mâna, spune o vorbă din popor. În aceeași gamă intră și o zicală mai recentă: dacă îi iei studentului un deget și, după o vreme, i-l înapoiezi, îți va mulțumi de parcă nu l-ar fi avut niciodată. Mă refer aici la superbul joc de-a uita foaia, nu e foaia, care îi derutează pe studenți de nu mai poți când să protesteze și când să se bucure. Elementul tragicomic este legat de faptul că, atunci când s-au introdus foile de drum, nemulțumirea în rândul studenților a fost aproape generală. Lipsa de eficiență a acestui sistem a fost dovedită

Ia foaia, dă foaia

încă de la implementarea lui, și un episod al acestei comedii a fost expus, după cum, poate că vă amintiți, în numărul trecut al *Facultativ*-ului. Hazul vine în momentul în care, din clipa în care un zvon sau o țire de orice fel anunța retragerea foilor de drum și revenirea la vechiul sistem, studenții au găsit de cuviință să mulțumească sfântului minister pentru bunăvoință.

Însă degetul care îți aparține, îți aparține și gata... Nu este cazul să faci plecaciuni pentru ceea ce oricum și se cuvenea și îți fusese luat în mod arbitrar și iresponsabil. Oricum, schimbările de dragul schimbării și reformele transformate în experiențe inconștiente pe ființe umane, de la care, în plus, se așteaptă viitorul luminos, au devenit un soi de sport național, pe lângă multe altele, la fel de aberante.

Până una, alta, legitimațiile promise nu au ajuns la studenți, pe 2 martie, spre lași, studenții au obținut bilete reduse pe baza antipaticelor foi de drum, altora li se cer legitimații de format nou (pe care nu le-au primit începând cu data de 1 martie - în nici un caz ca simbol al măștișorului - așa cum li se promisese), altora de format vechi, altora de format mediu, altora foi de drum și legitimație, altora foi de călătorie și foi de drum... și buimăceala poate continua. Important este că birocrăția funcționează, cu tendințe spre ireproșabil.

și la fel de important este că ne bucurăm că am câștigat o luptă, atât timp cât degetul e tot în mâna altuia și acesta nu pare a avea de gând să îl înapoieze prea curând. Când această minune se va întâmpla, abia atunci, vom putea spune că am câștigat bătălia.

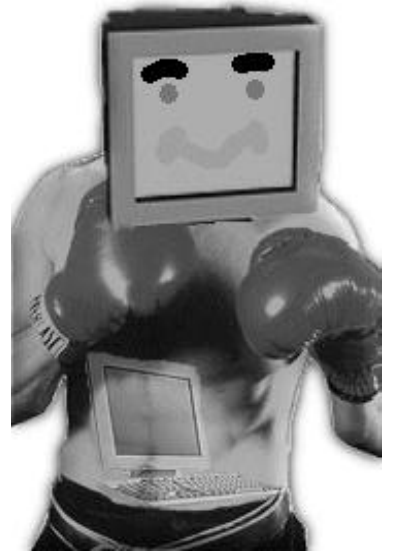
Marius Grama

Fum...

Privesc spre zările albastre de atâta fum și nu văd decât insulișe numite *Roman Diesel*, plutind în fum propriu. Îmi întorc privirea spre alte zări, învăluite în fum roșatic, fum al furnalelor, dovezi înecăcioase ale *geniului* comunist. Când să-mi întorc privirea spre alte zări (deja nuanțele morbide ale atmosferei începuseră să mă atragă satanic), conștientizez dureros de brusc propria-mi învăluire în fum gălbui de maxi-taxi; învăluirea cu zăpada parțial topită s-a produs tot parțial - până prin zona genunchilor - balta lângă care mă oprisem nefiind prea bogată în conținut.

Un patriot înflăcărat mi-ar dori să sfârșesc în țeapa teribilului Vlad, ca un pesimist convins ce mă aflu, plagă umană a viitorului țării noastre; pentru că, dincolo de fum, nu se vede decât ... fum. Cel puțin, EU nu văd altceva. Mii, milioane de *mici* motive mă fac să cred că pesimismul meu este o atitudine pur realistă, și atât. Vreți un motiv concret al fumului danubiano-pontic? Iată-l, nu înainte de a-mi asigura eventualii cititori de faptul că obișnuiesc să-mi testez frecvent psihicul, de unde și încrederea-mi dezarmantă în deplina sănătate a facultăților mele mintale.

Într-o zi, mă gândesc că n-ar fi rău să trec pe la sala multimedia a Universității. *Chestiuni arzătoare, la ordinea zilei* trăgeau de mine, astfel că am deschis cu încredere ușa sălii. Ora 12:55. Calculatorul cu numărul unu avea afișată ora 11:25. Dar era ocupat. Cu mențiunea că nu am fost privit niciodată ca un tip irascibil, vă pot spune, totuși, că am simțit uoare mâncărimi în palmă. *Nici o problemă, o fi în legătură cu vremea, oi fi eu hiper-hipotensiv*, încercai să scuz fenomenul. Nu mai știu precis ce întrebare am pus, atât doar că persoana cu zulfii blonzi pe spate și cu mâna pe mouse mi-a răspuns că tocmai atunci intrase pe calculator. La următoarea întrebare din partea-mi (iarăși nu mi-o mai amintesc...), individul îmi răspunde că nu s-a trecut pe foaie, dar... *o să mă trec*. Nu uitați: conversația se poartă între un student care se căznește să rămână liniștit și o ocupantă a

unui scaun, cu ochii îngustați a dispreț, afișând o atitudine teribilistă, caracteristică unei vârste dezonorant de inferioare.

Până la urmă, am ajuns în fața calculatorului cu numărul trei, care se eliberase între timp, în condițiile în care nici cel care îl folosea până atunci... nu se trecuse pe foaie! Spre rușinea mea, voi recunoaște că-mi lipsește din plin prezența de spirit, mai ales în astfel de momente cruciale ale existenței; asta se traduce prin faptul că *am stat cu mâinile-n sân*, fără a îndrăzni să le spun vreun cuvânt celor doi, exponenți veritabili ai ne-simțului autohton. și nu mi-aș putea încheia ideea fără a mai spune că la plecarea mea pachetul blond de îmbufnare de la calculatorul unu a rămas acolo, totalizând, probabil, peste o oră și jumătate de chinuit tastatura și de pironit ochii în monitor.

Morala? Până și timpul începe să se fure la noi. Tăiem craca de sub picioarele semenului, ni se taie și nouă craca de sub picioare... ne smulgem reciproc hălci de timp, cum își smulgeau strămoșii unii altora bucăți de carne crudă. Eu n-am făcut decât să punctez unul dintre miile, milioanele de motive ale ceții daniano-pontice. Acest comportament de babuin, sălbatic în esență, afișat de extrem de multe ori pe secundă, nu face decât să ne cufunde și mai mult; să nu uităm, de altfel, că astfel de *mici* drame au dus și vor duce întotdeauna la unele mari, deci ireversibile.

Exagerări? Tâmpenie? N-am obiceiul să exagerez și, repet, am creierul zdravăn... dacă n-o fi sucombat și el de atâta fum!

Matei Damian

Fumatul interzis!

La începutul acestui an încă o pacoste a lovit și studentul: i s-a interzis să fumeze în locurile publice. Această lege este *ca o gură de aer* pentru nefumători, protejându-i de fumurile celor care nu pot rezista fără vestitul drog. Legea nu este însă aplicată în întregime, deoarece instituțiile publice ar trebui să amenajeze locuri speciale pentru fumători. Dar, surpriză, nici o facultate din Galați nu a făcut acest lucru. În urma acestei legi putem fi siguri că cei care au viciul fumatului nu vor renunța la țigară, doar pentru că sunt amenințați cu o amendă. Ceea ce norma urmărește este protejarea nefumătorilor de efectele nocive pe care le poate avea fumul de țigară asupra lor. La Facultatea de Litere, de exemplu, a fost numit un om special să supravegheze respectarea legii. Studenții i-au găsit chiar și o poreclă: Robocop. În scurt timp, acesta a devenit spaima celor care îndrăzneau să-și aprindă o țigară pe holurile facultății. Fumătorii

n-ar trebui stresați astfel, ci ar trebui doar să beneficieze de acele spații special amenajate pentru ei, adică să fie aplicată și cealaltă jumătate a legii. Cel însărcinat cu supravegherea fumătorilor are, însă, și un mic defect: circuitele acestuia nu sunt programate să detecteze profesorii care fumează pe holuri. Astfel într-o zi am zărit un profesor cu o țigară în mână plimbându-se nestingherit prin facultate. Fumătorii au înghițit în sec, și-au aprins și ei o țigară însă au fost nevoiți să-și schimbe locația: intrarea în facultate. Pe gerul de afară aceștia trebuie să fie adevărați eschimoși pentru a rezista până și la terminarea țigării. În cele din urmă, renunță, gândindu-se totuși că nu mai e mult până la venirea primăverii. Fumătorii au și o altă variantă: barurile. Dacă în facultate au fost dați în urmărire generală, aici pot veni oricând să-și savureze drogul zilnic. Nefumătorii au, însă, mult de suferit dacă au curajul să intre într-un bar. Aceștia sunt nevoiți

să fumeze cot la cot cu ceilalți. E un risc pe care trebuie să și-l asume, deoarece nici barurile nu au spații bine delimitate pentru fumători. Spre deosebire de alte țări unde legea este aplicată în totalitate, pe la noi se umblă numai cu jumătăți de măsură. Dacă stăm să ne gândim mai bine această lege este la fel de ineficientă ca și avertismentul de pe pachetele de țigări: *Tutunul dăunează grav sănătății!*. Fumătorii sunt conștienți de riscurile la care se supun, iar această lege, ca și avertismentul, nu-i va împiedica să fumeze. Singura diferență ar fi că le este interzis fumatul în instituțiile publice. Aici într-adevăr nefumătorii sunt avantajati de această *dispoziție*. Dar cum rămâne cu barurile, restaurantele sau net-cafeurile? și aici, ar trebui ca fiecare să aibă drepturi și obligații. Doar în acest mod legea ar avea efect. În caz contrar ar fi doar un avertisment căruia nimeni nu-i dă importanță.

Elena Tudor

și totuși, Cartea...

Acum câțiva timp, clipele libere pe care le aveam mă îndemneau să iau în mână cartea pe care o împrumutasem de la o cunoștință: era vorba de *Binecuvântată fi, închisoare*, de Nicole Valery Grossu. Era unul dintre volumele cu subiect extrem de atrăgător pentru mine: atrocitățile comise de comuniști. Chiar dacă, pentru majoritatea tinerilor de azi, aceste trăiri ale unora care erau mai aproape de moarte decât de viață, pot părea cel mult interesante, firul epic al acestei cărți, întrerupt din când în când de observații amar-resemnate asupra vieții de atunci, m-a zguduit.

Nu, nu este vorba despre impresii copiate sau despre cuvinte spuse fără vreun motiv. Întâmplător sau nu, posesorul cărții despre

care vorbesc a petrecut multe clipe în compania autoarei, astfel că adevărul crud al paginilor volumului a avut pentru mine conotații de-a dreptul îngrozitoare. Am realizat atunci amploarea convulsilor, erupțiilor istorice, care au avut loc pentru ca un număr uriaș de ființe umane, de valori, de mentalități, să fie distruse.

Nicoleta-Valeria Grosu, sau Nicoleta-Valery, cum va semna mai târziu, după emigrarea în Franța, trăiește ani întregi de chin în închisorile și lagărele comuniste, doar pentru că este suspectată de legături cu țărâniștii. Dovezi ale vinovăției ei... nu existau, mai ales că eroina lasă la o parte, treptat, valorile țărâniște, și începe să lupte cu înflăcărare pentru credința în Dumnezeu, după ce înțelege

că numai această lumină va fi în stare să o țină neclintită. Comuniștii, însă, acești inegalabili vectori ai cancerului psihologic, recurg la interogatorii repetate, presărate cu violențe inimaginabile, la infometare sau carceră. Tăria de caracter a Valeriei Grosu, crezul nezguduit în cauza pentru care luptă, ies până la urmă învingătoare și, după mulți ani de detenție, ea este declarată nevinovată.

Pentru că o astfel de lectură nu poate fi asimilată pur și simplu, ca una cu totul obișnuită, ci rămâne gravată în conștiința cititorului, iată că m-am întâlnit iarăși, după destul de mult timp, cu titlul volumului. De data aceasta era vorba despre o peliculă în regia lui Nicolae Mărgineanu, cu Maria Ploae în rolul

principal și cu o distribuție care mai cuprindea nume precum Dorina Lazăr sau Ecaterina Nazarie. Bineînțeles, n-am putut pierde acest film: l-am vizionat, avid la început și puțin dezamăgit în final. Comentarii negative legate de realizare ar fi prea puține de făcut. Povestea este emoționantă, bine pusă în scenă, cu o Maria Ploae extrem de convingătoare în rolul principal. și totuși, am rămas cu dezamăgirea îndreptățită a celui care a citit o carte și apoi a vizionat ecranizarea. Lectura în sine, mărturisirea, participarea afectivă inerentă a naratorului, nu aveau cum să se regăsească în film. Am observat același lucru vizavi de vestitul *Quo Vadis*, al lui Henryk Sienkiewicz: diferența majoră dintre roman și ecranizare,

oricât de reușită ar fi aceasta din urmă, este absența acelei picături de suflet, nelipsită din vreo scriere literară: suferințele Valeriei Grosu, pana lui Sienkiewicz, transpar prea puțin, chiar deloc, în peliculă.

Oricât de puternică ar fi imaginația noastră, ea este, cu siguranță, incapabilă să atingă punctul *lume fără carte* Mijloacele moderne de comunicare și informare nu mai sunt de multă vreme un lux: ele fac parte din viața fiecăruia dintre noi. Cu toate acestea, un om care uneori mai ia în mână o carte semnata de Balzac, Creangă sau Cehov, constituie doar una dintre miliardele de dovezi ale faptului de viață eternă dintre file...

Matei Damian